FLORENTIN
SMARANDACHE

Mead

XXVII

MEMO

Mead

0 43100 45644 5

Jurnal de emigrant

40 sheets/80 pages
6 x 4 in/15.2 x 10.1 cm

MEMO
BOOK
CARNET

45644
© 1992 The Mead Corporation
Dayton, Ohio 45463 U.S.A.

Jurnal de emigrant

21.06.1996 — 22.08.1997

100 (una sută) file

– 21.06.1996
Parcă m-am liniștit după interviul II. M-am descărcat. Mă și văd în posesia postului. Un pic.

– 22.06.1996
Mi s-a bătut ieri ochiul drept toată seara. [redacted] credeam c-o să iau postul — durerea mea...
Numai la asta mă gândesc.

*

Sidu zice să mă rad, că-mi stă urât. Până și Sidu!

*

În sfârșit, mai citesc o carte! (Până când și emigranții cei mai filologi își pierd [redacted] această [redacted] pasiune, odată trecuți oceanul — din cauza problemelor [redacted] a zbaterilor vieții zilnice,

*

Cam vorbărețe personajele lui Zaharia Stancu. Se repetă (retorica specifică autorului). Descrierile de natură: exacte, scurte, tăiate în piatră, totuși poetice.
Îmi plac romanele cu vagabonzi, coate-goale, oameni năpăstuiți de soartă (categorie din care fac și eu parte), aventurieri.
Bogat în expresii țărănești, în lexic, cu mult talent de observator.

Acesta-i „Jocul cu moartea".
I-o cumpărasem, inițial, lui Mihai s-o citească. Dar nu s-a atins de ea.

*

„am considerat viața de familie un blocaj pentru o carieră artistică. (...) frumusețea fizică stimulează frumusețea spirituală și simțul artistic și estetic"

[Marina Marini, dansatoare, Atena, Grecia; interviu cu Loredana Tudor, „Universul", Hollywood, CA, Nr. 266, iunie 1996].

*

Când mă uit la ei, amândoi copiii mei, parcă mă văd pe mine, mă recunosc.

Se bălăcesc ca rățoii în piscină. Se ceartă, se-mpacă, se mai lovesc. Joacă fotbal european, nu rugbi-fotbal american.

La masă discutăm mult... războaie, istorie, țări... care-s mai puternice...

*

Am citit o piesă de teatru, „Trilogia de cameră", de Dan Tărchilă, 1995, la care zice c-a lucrat 44 de ani! (e, probabil, vreun proiect mai vechi, început și lăsat).

Interesantă idee cu [redacted] bărbatul și femeia care se caută permanent și pretutindeni, predestinați unul altuia.

Amestecarea planurilor: personajele la vârste diferite se întâlnesc.

(O carte de teatru e mai greu de citit... nu prea digerabilă!
Mă gândesc atunci: cum va fi fiind „metaistoria" mea!?)

– 25.06.1996

M-am înregistrat, pentru prima dată, să votez (fiind din februarie cetățean american). Un negru, la o tonetă în fața poștei, m-a lămurit. Și m-am înscris în Partidul Democratic (al săracilor considerat), deși nu văd nici o diferență între cele două sisteme partinice (un animal cu două capete).

O să votez o singură dată, de curiozitate — se urmă nu

voi mai pierde timpul. [redacted]

– 26.06.1996

Se dimineață ploua cu găleata. Dar nu e fugă în desert, doar cerul mohorât. Și urlă mașinile pe drum. [redacted] Se înviorează (puțin) natura arsă de soare.

Sunt acasă, în SOMAJ, n-am ce face. Nici nu pot să-mi termin niște [redacted] manuscrise începute [redacted] mai ani — mă bâzâie Sidu, mă mustră nevasta.

Obsedat că nu găsesc JOB, agitat, nemulțumit de soarta mea, disperat că nu știu ce se va întâmpla cu mine din septembrie încolo (în special dacă n-o să am muncă).

Nu-s financially secured și de-aia accept umilințele soției. Dar îmi vine să mă revolt câteodată, cred că nu mai durează mult. E-a dracu rău, ca mă-sa! Vrea să mă țină sub papuc.

– 27.06.1996

De fiecare dată când vine poștai mi-e frică... [redacted] Răsfir, cu mâinile tremurânde, plicurile... să nu fie de la Pima (College) — că-nseamnă refuz iar... Dar întârzierea e un semn bun. (Pentru campusul din Deserta Vista m-au respins foarte repede.) ③

La cele 5 întrebări, ni se [redacted] dau puncte, între 0 și 5 fiecare. Pe urmă se calculează punctajul total. Răspunsurile pot, totuși, fi subiective, deci asijderea evaluarea lor.

*

Timpul trece greu. Sunt ca pe jeratec... Tot aștept interviuri și rezultate.

Energie irosită în oglicații și aplicații.

*

Parcă-aș fi bolnav, ori pus în listele negre de la CIA, de mă refuză toate școlile!

Nici la școală generală ori liceu nu mi se acceptă să predau! Nici măcar câteva ore!...

*

Hainele vechi ori rămase mici ale lui Mihai am început să le port eu — așa cum tata le purta pe ale mele.

*

Pe Sidu îl învăţ cum să taie mămăliga cu aţa! — de la Tata Lecu am văzut şi eu. [redacted]

—30.06.1996

Am cumpărat „Arizona Daily Star" (duminica e mai scump: 1,50$, gros cântăreşte două chile cu reclame!) numai pentru «Classified»; iar şi iar căutarea febrilă de job-uri ... îmbătrânesc [redacted] şi tot nu mă ştiu şi eu aranjat ... [redacted] Până când?

*

La biserica în Tucson: Holy Resurrection Orthodox Church, undeva pe Oracle cu Glenn şi apoi cu 15 street. Slujba de la 9:00 la 11:00 dimineaţa, [redacted] în engleză numai. Pastor: Fr. David Barr. Vreo 90 de familii în total numără parohia, printre care şi români: Bazgan, Vasile, Roman. Am rămas surprins să aflu că [redacted] există ortodoxi: japonezi (!), [redacted] arabi (sirieni), polonezi (majoritate-s catolici), italieni! Desigur: ruşi, sârbi, bulgari, cehi, români.

Ion Bazgan a fost medic în Bucureşti, căsătorit. A cunoscut-o pe Judith Kent, venită cu o bursă din SUA în România să înveţe limba [redacted] noastră. (Şi vorbeşte o română aşa de cursiv, chiar fără accent de m-a lăsat cu gura căscată! De obicei americanii ăştia nu [redacted] se omoară ei să înveţe limbi străine.) [redacted] Judith l-a furat pe Ion de la nevastă şi l-a adus [redacted] peste ocean. (Pe ea au mai chemat-o pe la Washington să traducă din româneşte — dar n-a spus ce...)

De 18 ani doctorul Bazgan lucrează ca ... asistent medical. A încercat să treacă board-ul (examen general de [redacted] echivalare a diplomei, dar n-a reuşit ... limba cu prea mulţi termeni, e şi ea o piedică...).

Familia Roman e din a treia generaţie de emigranţi: nu

mai vorbesc românește (Dan și John), dar mama lor, Olympia, născută tot în America, vorbește (cică n-o lăsa mama ei până nu a învățat).

Biserica e sărăcuță, dar îngrijită. Niște icoane cu iz vechi (mi-aminteau de lăcașurile din Zătreni).

M-am împărtășit (de când n-o mai făcusem?).

Am aprins și-o lumânare (rugându-mă la Dumnezeu să găsesc un full-time job — marea mea disperare și durere).

După slujbă, [redacted] când popa englezesc, ne-a descris viețile celor 12 sfinți (oameni simpli, fără doctorate — zicea el), s-a ținut parastas.

Am mâncat colivă grecească (parcă-i mai uscată decât [redacted]a noastră) și prăjiturele galbene cu stafide.

Bisericile nu sunt susținute de stat, ca-n țările socialiste,

ci[redacted] rezistă fiecare cum poate (5)
din donațiile enoriașilor
(o mare economie financiară din partea șmecherului de stat!).

*

Am primit un refuz cât toate zilele!
S-a zis și cu Pima College. Unde-oi găsi de lucru?

Caut și prin localitățile apropiate de Tucson, [redacted] am trimis și-n rezervația [redacted] Navajo (de indieni). Mă duc la capătul pământului... în fundul Americii, numai de-o da Domnul să găsesc un post titular în învățământ (de care n-am avut parte până acum deloc în viața mea!... parcă-aș fi blestemat de soartă să n-am noroc).

*

Cred că lumea se duce la biserică dintr-o amăgire.
Încearcă să dea un sens vieții, o motivare.
Alții merg pentru socializare (mai discută cu un prieten, un cunoscut) — ca la un club.
Altfel, slujbele astea, care seamănă una cu alta, sunt monotone și
[illegible] în

plictisitoare.

*

Deși-s respins de la toate job-urile, m-a cuprins, așa, o bucurie (interioară) inexplicabilă! Prevăd c-o să se-ntâmple și ceva favorabil mie?

Fiindcă, de obicei:

Unde-i bine
Nu-i de mine.
Unde-i rău
Hop și eu!

*

„Am fugit de crunt păgân
La străini m'adăpostesc.
Doar acasă îmi îngân,
Singur, dorul românesc.

Neamurile de-altă rasă
Toate datinile-mi schimbă.
Vin copiii mei acasă
Și vorbesc într'altă limbă."

[Leon Vasu, în <Lumea Liberă>, NY, 20 mai 1989]

\- 07.07.1996

Bat drumurile Arizonei în lung și-n lat cu mașina în căutare de job. Fără speranță... la Coolidge, Nogales, Casa Grande lăsând aplicații, completând formulare. Prin arșiță, însetat...

Iar efectul... ZERO!

Parcă-aș fi blestemat, pus la index și aici, precum în România.

*

Sidu știe să sară în pat și să joace la computer. E cam împrăștiat îl mai cert că-și lasă lucrurile aiurea.

*

Apa în piscină e 31°C. Baltă! Ne lăcărim în ea. Când plouă, se tulbură. Vântul o umple de gunoaie pe deasupra. Krisy Krauly o curăță (merge doar noaptea, ca să nu ne-ncurce ziua la scăldat).

*

Numărul refuzurilor și dărilor peste nas, a depășit câteva sute.

Am impresia că unii mă refuză înainte chiar să aplic!

Dură viață găsirea unui job... în America!

\- 12-13.07.1996

Cursuri intensive despre Isto-

ria și Constituția Arizonei (5 ore vineri, 10 ore sâmbătă) pentru Certificatul de Predat la Licee (High School).

Vizitat Fortul Lowell, în parcul purtând același nume, (de-acum vreo 200 de ani).

Am învățat după „Arizona, A Cavalcade of History”, de Marshall Trimble, Treasure Chest Publications, Tucson, 1990. La început de nevoie, pe urmă cu plăcere (despre indieni: Navajo, celebrii Apache din filme, Pima, Tohono O'odham, Hopi, Yavapai, Hualapai, Mohave, Cocopah, Quechan, Maricopa, Chemehuevi, Paiute, Yaqui).

Credeam că s-au pierdut în negurile istoriei — dar tot mai rezistă pâlcuri-pâlcuri prin rezervații. Vai de ei, săracii...

*

Măcar de-aș ști că peste-o săptămână, o lună, ori un an aș găsi un full-time job — aș aștepta liniștit. Dar așa... sunt completely in the dark.

Nici să creez ceva serios n-am mai putut... (deși timp aveam berechet).

*

Nu numai că apelurile mele disperate pe la diverși matematicieni (T. Andreescu, C. Corduneanu, F. Diacu) din exil [redacted] nu mi-au fost de nici un ajutor, dar m-au (m-am) făcut de râs! Oamenii bârfesc, se amuză pe seama necazurilor altora.

*

Ion Suruceanu, cântăreț basarabean de muzică ușoară. Într-o limbă cristalină țâșnind ca un izvor „Cui nu-i place lăcrămioara [redacted] n primăvară Cântul cucului de patimă și dor...” sau „Elena, floare giuvaier, cu ochi coloratori din cer...”

Cad avioane la puțin timp [redacted] după decolare. În Florida, la New York. Nu se cunosc/găsesc motivele. Arabii nu [redacted] se mai fac responsabili pentru acțiunile de guerrilla, singurul mod de luptă împotriva [redacted] titanilor. Agenții FBI sunt derutați.

Cad avioane, și mă gândesc că și eu umblu des pe sus...

*

Ricky, prietenul lui Mihai, a fugit de-acasă. E ceva obișnuit în

familiile americane. Nu se în- [redacted] țelegea cu soră-sa. Avea și tată vitreg (iar ceva obișnuit la americani). Taică-său real a venit odată beat acasă, l-au bătut și l-au gonit. A plecat.

Maică-sa i-a telefonat lui Mihai (Mike) să afle dacă știe pe unde e Ricky.

Până la urmă [redacted] a plecat și taică-său al vitreg. Ricky nu s-a înțeles nici cu maică-sa. (Ast-noapte a dormit la play-ground: locuri amenajate pentru joacă de copii [redacted] prin parcuri ori pe la școli.)

De dimineață a trecut pe la Mihai. I-am dat eu un Sprit rece (can) și-un măr de la frigider. L-am întrebat dacă-i este foame sau sete.

După-aia [redacted] a zis că se duce la un verișor (pe jos, prin toropeala căldurii)...

[redacted]

-18.06.1996

Telefon la cinci dimineața. Când [redacted] am auzit țârâind, eram sigur că e din Europa (din cauza nepotrivirii de orar).

George Prodescu îmi lua un ⑧ interviu pentru Radio București și Radio România Internațional:

– Reacția românilor din America la aflarea vestii că România a primit Clauza Națiunii celei mai Favorizate cu caracter permanent?

[Eu nici măcar nu știam!]

Și cum am lobby-at noi, cei din exil?

În august zicea c-o să mă intervieveze pentru o oră! (Cât o să coste telefonul ăla!?)

[redacted]

-21.07.1996

La Școala de Șoferi Proști! [Pentru speeding (depășirea vitezei legale), neschimbarea adresei pe driver licence (din Phoenix în Tucson), ne asigurare la mașină (insurance) — pentru ultima, imputându-mi-se o penalizare de 398 $!... costul pe 10-12 luni.]

În Hotelul Smugglers, pe Speedway

cu Wilmot, în Tucson.

*

Smecheria cu "loteria" de vize la americani:
de fapt nu e nici o loterie (tragere la sorți), ci aleg persoanele cu rude în SUA (în special frați, surori) care [redacted] astfel vor fi sponsorizate (deci Statul American nu plătește nimic: transport, cazare, asistență socială —
spre deosebire de refugiați, [redacted] pentru care cheltuiește)
Așa au „câștigat" vize: sora din Săcele (cu familia) [redacted] a D-nei Rațiu ([redacted] emigrând în Phoenix, Arizona), fratele din Satu Mare (cu familia) al lui Tibi (emigrând în Detroit), etc.

*

Benzina în Tempe ajunsese 1,439$ pe galon (unleaded 87), în vreme ce în Tucson era 1,319$ pe galon.

*

Instructoarea de la Școala de șoferi are un nume românesc: Debbie Moldovan. O-ntreb, și spune că familia soțului ei, străbunicii, sunt veniți de [redacted] pe la noi — dar nu mai știe nimeni românește, or să aibă [redacted] relații cu țara. (S-au pierdut...)

*

A-nceput Olimpiada din Atlanta. Mă bucur de fiecare înfrângere a americanilor. Îngâmfați, aroganți, egoiști, într-un cuvânt: scârboși oameni. [redacted] Privesc la gimnastică! Frumoase rusoaice: [redacted] albe, blonde, perfecte.
Zicea el profesorul basarabean Gheorghe Ciocanu, la Chișinău, în iarnă:
„Să plece rușii [din Moldova de peste Prut], să rămână rusoaicele!"
[Se trag bine, îmi spunea —

nu se compară în nici un caz cu răsfățatele astea de americance.]"

Dominique Moceanu văd [redacted] în echipa SUA, ca să nu mai amintesc pe Bela Caroly și nevastă-sa Marta — antrenori.

Comentatorul NBC vorbea de „Legendara Românie" à propos de gimnastică. [Nadia [redacted] a participat la deschidere.]

A fost și-un reportaj contra lui Bela: că abuzează, extenuează fetițele la exerciții, și că le adresează cuvinte urâte: „vacă", „curcă [îngrășată] de Crăciun", etc. El a refuzat să răspundă la acuzațiile unor părinți.

*

I hate America!

*

Acum trebuie să învăț Constituția SUA, care nu mă interesează nici cât negru sub unghie! Doar ca să obțin Teaching Certification — o diplomă care, sunt sigur, n-o să-mi servească la nimic! (La fel ca aceea de predat la College.) Mă costă și-n jur de 260 $ (cursuri la University of Phoenix în Tucson, fee pentru cărții, aplicații, etc.).

După Declarația de Independență (1776), a urmat schițarea Constituției (Philadelphia, 1787) de către 55 de politicieni, iar în 1791 s-a adăugat Proiectul de Drepturi.

Treptat s-a mai completat/modificat prin 27 [redacted] de Amendamente (ultimul în 1992).

*

Mama îmi scrie:
„ai grijă de tine, fii precaut în viață că are destule modificări și trebuie să înfrunți, vorbește frumos cu oricine, prin străini nu este așa de bine ca la tine acasă".
(15 iulie 1996, Bălcești)

*

- Ești italian?
(Îmi vede dicționarul Aida la cursul despre Constituția U.S.A.)
- Da, râd. Un fel de!

*

Îmi trebuie puterea de a renunța
a lui Kirkegäard
și voi transforma ratarea socială
în victoria creației.

-15.08.1996

Au trecut săptămâni de încordare. M-au respins toate college-ile, ultima speranță în rezervația de indieni s-a evaporat și aia: clasat cică, al doilea (deci [redacted] iar refuzat) de Navajo Community College (Tsaile, Arizona). Și cât mă ținusem de ei: telefoane, e-mail-uri, scrisori. Ratat cu r mare!

Pe urmă, principal-ul de la Sunnyside High School, Raúl Nido, în urma unui interview, mi-a acordat un Full-Time post de profesor de matematică (temporar, numai un an — înlocuind o tipă [redacted] plecată [redacted] în schimb să predea la universitate). M-au băgat la cursurile de pregătire [redacted] începând [redacted] pe 5 august, iar pe 12 august, la prânz, m-au anunțat că [redacted] altcineva [redacted] fusese repartizat pe postul meu încă din aprilie!

Deci: tot ghinionist!

De pe 14 august am început însă Full-Time la Desert View High School, însă numai pentru un semestru. [redacted] În ianuarie [redacted] viitor iar șomer?

Elevii sunt mai turbulenți [redacted] nerespectoși, iar

unii chiar aroganți. Disciplina e o mare problemă în școlile americane.

*

O elevă zice că nu poate să-mi pronunțe numele, și-o să-mi zică „Mister S".
Iar Rick, un alt teacher de matematică, auzind că-s din România, face remarca: „Să n-ai temperamentul lui Năstase... de bad boy, ca și McEnroy".
Multora, când le spun din ce țară am venit, răspund automat „Nadia Comaneci".

*

Vin epuizat de la școală, și m-arunc-n pat... E grea viața de profesor la liceu în America! Elevii sunt foarte obraznici, aroganți, gălăgioși, și proști (nu numai că nu învață, dar nu vor — ceea ce e cu totul diferit).
Simt că pe-o corvoadă jobul ăsta. Nici nu știu dacă o să rezist până la 20 decembrie — când expiră contractul. Nu pot nici să-i stăpânesc, nici să-i determin să-nvețe. Am trimis destui la Office ori Counselor, dar Mr. Lawson, principal-ul, mi-a atras atenția că eu trebuie să manage clasa.
Mă-nțeapă inima; la acest serviciu mă duc cu frică (nu mai e relaxarea de la Honeywell — n-o să mai găsesc eu job ca ăla!), cu emoții permanente; îmi cedează nervii.
Needucați copii!
Caută să facă fun de mine, să disturbe clasa doar de plăcerea de a mă sfida.
Pe coridoare îi vezi îmbrățișându-se și pupându-se (băieți cu fete), cu cercei în ureche, tunși /rași pe-o parte

sau alta de cap. Plini de ei.

-27.08.1996

Mă simt ca-n Maroc (dintr-un punct de vedere):

- acolo predam matematica în franceză [redacted] la elevi care vorbeau araba;

- aici predau matematica în engleză la elevi care vorbesc spaniola (75%)
(și tot așa, brunetei sunt, ca-n Maroc).

Disciplina în școlile medii americane este execrabilă! Te-mbolnăvești de inimă sau de nervi ca profesor!

Ce bine era în Maroc! <u>La dolce vita</u>! Domneam. Cea mai fericită perioadă din viața mea. Și limba (franceza) mergea strună — nici o problemă.

S-a dus timpul ala!

*

Predau acum și la Pima College: 1/2 de normă (două clase): lunea și miercurea seara [când sunt extrem de obosit]
(dimineața sunt la liceu).

*

În fiecare [redacted] clasă există [redacted] steagul american arborat, și-n fiecare zi de școală, la ora 9:18, este <u>pledge to the flag</u> [redacted] al elevilor [redacted] (la începutul anunțurilor). Cât patriotism băgat în ei!

*

Sunt total dezinteresați copiii la învățătură!

Pentru mine este o corvoadă enormă să predau la un liceu american. Vin cu dureri psihice acasă. Aștept week-end-ul ca să mă refac...

M-am pus și la dietă: lunch-ul meu se compune dintr-o piersică sau două prune. Încerc să mai slăbesc. În special burta am făcut.

Ce-mi va rezerva luna ia-

mărie (job, ne-job?)... Yo
no se.

Predau 5 clase pe zi, dar trebuie să stau 7½ ore la școală. Totuși, vacanțele sunt vacanțe.

Iar lunea și miercurea mai am două clase (3 ore în total, dar cu fereastră între ele) după-masă la Pima College.

Iată-mă cu o normă și jumătate (pentru numai 4-5 luni). Pe vară fusesem șomer! (și-n iarnă voi fi probabil iar!).

Mă simt ca [redacted] pedepsit să am „job-ul" ăsta!

*

Când poliția trece pe stradă cu sirena șuierând: latră câinii, țipă papagalul.

*

Mă uit pe Canalul 14 la Tele Noticias, știri din toată lumea în spaniolă — chiar și sport (fotbal mai ales, ceea ce americanii nu prea dau). (14)

*

Există un dezinteres total față de învățătura al [redacted] elevilor. Stau în clasă și nu vor să facă nimic. Mă întreb dacă sfidează? [redacted]

Nici cu notele nu-i poți determina, nici cu referatele la office... În ce hal e învățământul general american!

Ca profesor te simți sabotat! Mă uit la ei cum nu [redacted] vor nici să ia notițe, să scrie, să-și dea cea mai mică silință... [redacted] E disperant, insuportabil!

Mulți elevi, [redacted] după ore [redacted], se duc [redacted] direct la muncă. Au dat de gustul banilor și nu-i mai interesează [redacted] cartea. [redacted]

Au priviri și [redacted] gesturi care te insultă.

Aiurită meserie, și ce mai [illegible]

alergam după ea!

*

Profesor la barbarii ăstora!
Nu [redacted] şi-au educat copiii, mai ales
proveniţi din familii destrămate,
şi-acum îmi bat eu creierii cu nă-
[redacted] rojii! (Cum *aş* scăpa de-aici?!)

*

În America vine cine vrea şi ră-
mâne cine poate (Marian Barbu,
„Colonelul de la Ghiol", Scrisul Ro-
mânesc, 1996). Cred că prima parte
din aserţiune nu este adevărată,
fiindcă foarte greu se obţine viza
pentru SUA.

*

Mama [redacted] îmi spune că scri-
sorile mele sunt confiscate aici,
deci să fiu atent de unde le pun.
(Bănuiam eu c-am fost luat în
colimator... [redacted] De-aia sunt refu-
zat şi de la toate job-urile. Dar
o să stau pe ajutorul lor de şo-
maj. Las' să mă plătească, nu
ei m-au minţit?! (că-n Vest e pe
dracu şi pe lac[redacted] ?)

– 06.09.1996
La Desert View licenii au Pep Assem-
bly (Adunare Voioasă, tradusă

cam mot-à-mot) după ore. Se
ţine în sala de gimnastică. Două
tribune pline — văd numai capete
brunete (hispanice şi indiene) de e-
levi. Defilează profesorii. Departa-
mentul de matematică este luat cu
huuu! Eu, Rick, şi [redacted] Helen ră-
dem. Elevii dispreţuiesc matema-
tica fiind prea abstractă, dar le
place obiectul numit aici „ştiinţă"
(câte ceva din biologie, fizică, chi-
mie [redacted] — în România erau frumos
structurate şi separate).
Aici şcoala [redacted] e luată în bășcă,
încât ţi-e ruşine să fii profesor
(teacher) în învăţământul secun-
dar.
Pe urmă: dansul fetelor de cla-
sa a IX-a (freshmen): cheerleaders.
Ce [redacted] cotoaie!

*

Rând pe [redacted] rând m-au respins
toţi [redacted] cu aplicaţiile
mele de job. Unii şi de două ori
(deşi aplicasem o dată)!
Nu mai am nici o şansă —
poate vreo minune cerească
(în care nu cred)!
A preda la High School este

o pedeapsă pe capul meu. Când mă gândesc că mai am încă trei luni... m-apucă damblalele! N-am avut în viața mea așa stres și job infect (poate doar pe vremea lui Moneanu la I.V.G.).

*

De fiecare dată abia aștept să vină weekend-ul. Mă simt obosit mort cu predarea (ferestre între ore, așteptare).

*

Se cere prea mult de la profesori și prea puțin de la [redacted] elevi.
Dacă elevii nu-s interesați să învețe,
proful e de vină că nu-i [redacted] face să învețe.
Dacă elevii lipsesc mult,
proful e de vină că nu-i determină să nu mai lipsească.
Dacă elevii sunt indisciplinați
proful e de vină că nu-i liniștește.

Administrația [redacted] numai pe dascăli îi poate controla.

Profesorii de la Desert View sunt pe punctul de a declara grevă: nemulțumiți de zilele medicale pe care [redacted] Districtul Școlar vrea să le taie ori reducă.

Mai remarc o anomalie: în vreme ce [redacted] superintendenta Mary Garcia câștigă 92 500$ pe an, elevii în clasa a noua nici măcar n-au cărți la matematică (doar niște foi xeroxate și capsate).
Iar un cadru [redacted] didactic e plătit de 3-4 ori mai puțin.

*

Parcă mi se pare c-am trăit destul, am [redacted] creat destul... [redacted] și trebuie să-mi închei cariera.

Aș ieși la pensie — sunt obosit, fără poftă de viață sau artă. Retras la țară, undeva, ca ursul în hibernare.

Nici să cercetez n-am chef sau timp.

Aș vrea să fiu bogat și să stau acasă (nu să mă scol la șase dimineața): să citesc ce-mi place mie.

Nici la catedră universitară nu mă interesează.

Acuma lucrez ~~doar~~ ca să mă pot întreține (și parțial copiii).

*

Ely, Jeny, și Eu am jucat la <u>Power Ball</u> de 200, 100, și respectiv 50$ fiecare (1$ biletul). Ne și vedeam „milionari"!... Planuri: ce vom face cu banii (?) Câștigul ~~total~~: 31 000 000$ pe toată America.

Pe 14 septembrie când Ely schimba prefixul la... 40 de ani (care i se păreau mulți, și chiar grei). Americanii zic că ești <u>over the hill</u>: pe partea descendentă a vieții.

A doua zi dă telefon, și află că lozul cel mare s-a luat! Se gândea că poate e unul din cele 350 de bilete ale noastre (!). Numerele câștigătoare au fost:

7, 15, 26, 34, 44, (45)

iar ultimul considerat <u>powerball</u>.

Dă-i, toți agitați, nerăbdări ai casei să vadă ce-a ieșit. Dar în final, de fapt, ne-au ieșit ochii! N-am recuperat nici banii băgați nici măcar pe departe. Totalul recuperat: 28$! (din 350$).

Ne-am lecuit. Mă întreb dacă întotdeauna este cinstită tragerea fiindcă pentru banii ăștia sunt în stare să facă și pe dracu'n patru!

*

Funcționarii publici (deci cei încadrați de stat) în Arizona N-AU VOIE SĂ FACĂ GREVĂ! (În țara cu așa-zisă „democrație"!)

Așadar profesorii nu pot să [illegible]

protesteze.
(Eram curios: cum ar decurge o grevă ...)

*

Cel mai greu job pe care l-am avut vreodată: să predau la un high school american. Aș fugi de asta ca de dracu! Chiar mă bătea gândul să resign, dar n-am alt [redacted] venit să trăiesc. Până-n decembrie 20 o să-mi fie oribil. Calvar! Poate nici nu rezist...

*

O propunere de la Art Ben să lucrez la un liceu în rezervația de indieni — cică [redacted] elevii acolo sunt mai liniștiți.
... Parcă-aș ieși la pensie, n-aș mai lucra...
Sunt obosit de viață (soartă).

*

Neliniște. Angoasă. Frică.
[redacted]

– 19.09.1996
Le dau lucrare (quiz, test), copiază și ăștia unii după alții.
Mexicanii născuți în State se numesc cicani: nu-s nici mexicani, nici americani (în primele generații).

*

Fetele vin cu spray-uri la școală. Se uită în oglindă toată ziua, se pudrează, rujează, fardează, spray-ază, își fac unghiile cu ojă.
Nu prea-i interesează [redacted] învățatul. [redacted] Destui abandonează liceul.
– Din 500 freshmen (câți [redacted] încep liceul), numai 200 absolvă (graduează), [redacted] zice Rich colegul meu. [redacted] Mai mult banii îi interesează. Pe școală nu se pune preț.
„Poți câștiga bani [redacted] și fără studii!" afirmă. [redacted]

– 20.09.1996
Când să mi se joace și mie „Pacală"... moare regizoarea (Geor-

geta Domozină) într-un accident de circulație în Iugoslavia. Ce păcat!

*

Asta nu-e școală, ci caricatură de școală!

– Elevii ăștia, peste 20-30 de ani, ar trebui să conducă societatea.

– Nu ăștia, zice Fred Niegocki [redacted], profesor și el, de origine poloneză. Cei de la școli particulare învață adevărată carte. Aici, în Tucson, există St. Gregory School, unde dascălii și "învățăceii" sunt dedicați studiului.

...Ne e teamă de Mihai, nu vrea deloc să-nvețe... tragem de el, și tragem de el...

– Ăștia or să fie laborers: truck driver (semnul cum conduc [redacted] camionul), tăietori de lemne... De douăzeci de ani de când [redacted] predau la Desert View i-am avut și pe părinții lor elevi, deși atunci nu era chiar ca acum (indisciplină și dezinteres).

– 21.09.1996

Din nou la court (tribunal):

tickete pentru viteză prea mare, fără insurance la mașină [am scutit niște bani cât am putut — ca șomer], neschimbarea adresei pe driver licence.

Până la urmă [redacted] le-am anihilat: școală de șoferi (o zi), amenzi (70$ + 25$), 4$: înnoirea driver licence-ului, insurance obligatoriu plătit în full pe 6 luni (212$: cea mai ieftină găsită).

Niște bandiți ăștia cu asigurările lor (impuse și prin lege)! Două ore de-așteptare până să-mi vină rândul... (completez jurnalul).

*

Districtul știe că nivelul învățământului e foarte scăzut, dar îi dă cu rapoarte, cu „îmbunătățiri", „progrese"... bla bla bla... vorbe pe hârtie, demagogie... (oamenii de-acolo, gras plătiți, țin de scaunele lor, se prefac doar că le pasă de [redacted] elevi!).

*

-22.09.1996

Jorge vecinul (cubanez) mă ia la biserica lui: Pantano Christian pe Houghton Street.

Asta-i o biserică unde pot să vină tot felul de creștini: [redacted] baptiști, penticostali, lutherani, catolici, ortodoxi. Ca și ceilalți: interpretează și reinterpretează biblia de mii de ori! Un pastor (Tim Coop) citește pasaje, pe care le [redacted] cu viața cotidiană, întrepătrunde dă exemple. (E un adevărat actor la cravată și costum! Mă gândesc că trebuie să schimb și eu inflexiunea vocii [redacted] la catedră.)

[redacted] Cam o mie evlavioși în auditorium (printre care și eu — care-am [redacted] vizitat mai multe biserici, [redacted] din curiozitate!). Se roagă cu voce tare, în cor, ridică mâinile spre cer (a supunere)... Cum i-a prostit religia pe oameni! Cum le-a luat mințile!

Totuși, are și-un aspect pozitiv, moral. Familiile religioase sunt mai unite (nu atât de destrămate).

[redacted] Valori [redacted] și norme etice sunt învățate.

Aici pot fi botezați și adulții, tot ca la noi [redacted]: scufundându-i într-o cadă cu apă o singură dată (numai capul).

Copiii sunt îndoctrinați de mici: au clase rezervate, pe vârste [redacted] (noi-născuți, 1-2 ani, 3-4 ani, ș.a.m.d. până la liceu) unde învață cântece religioase, rugăciuni, și istorioare din biblie. Muzica joacă un rol predominant în a-i atrage.

Scot și-o revistă "Good News" [redacted] plus informații pe internet!

http://www.goodnewsmag.com/

*

Mă uit pe unde să treacă mai repede orele de școală — sunt plictisit de moarte.

-23.09.1996

În vizită de familie la Helen Remington, profă la Desert

View [redacted] cu mine.
Soțul ei, Jack, cu doctorat în biologie, nu găsește de lucru. Pictează în schimb: abstract cu influențe [redacted] orientale (linii mici, caligrafie, culori tari). Nu reușește să vândă... (Foarte greu se descurcă artiștii!)

[redacted] Fiicele lor [redacted], 21 și 23 de ani, au plecat la Flagstaff și [redacted] respectiv San Francisco (pentru a nu rămâne sub tutela mamei — nu se înțelegeau). Prima e la colegiu, și s-a mărit. Cealaltă e [redacted] chelneriță într-un restaurant, și-ncearcă (fără succes) să se lanseze în dans profesional. Din când în când părinții le mai trimit check-uri cu bani.

*

Uneori am zile mai ușoare, alteori mai grele cu elevii.

Uneori aș pleca la orice job, alteori zic c-aș rămâne prof. (21)

*

Mi-e imposibil să fiu profesor la liceu aici! Am zilnic dureri de cap cu elevii,
unii mă imită că vorbesc cu accent (sunt foarte naționaliști!... cumva [redacted] răi că un străin le predă lor) — și, culmea, că majoritatea (75%) sunt [redacted] cicani (născuți din mexicani, vorbind acasă numai spaniolă).

Mi-aș da DEMISIA,
aș lucra și la curățenie, numai să [redacted] scap de needucații ăștia.
Până în decembrie înebunesc! (Cum pot întrerupe (break) contractul?)

NU MAI REZIST!
Nu mai pot! [redacted]

- Duminică 28.09.1996
La [redacted] Troy Billiards pe Wilmot Rd. cu toată familia.

(în afară de Ely care învață pentru examenul la Microsoft — consolidarea serviciului, care-i mare problemă în America).

[redacted] Mihai a ținut morțiș să jucăm biliard (el jucă și la școală). Sidu dădea [redacted] cu tacul pe lângă bilă!

Socrii jucau și ei.

6$ a costat închirierea [redacted] unei mese de joc până la 4 după amiază, pe urmă o halbă mică de bere și una de soda (Dr. Pepper): [redacted] suc accidulat, care după ce-l bei îți rămâne un gust dulceag în gură (de ți-e sete iar!). [redacted]

- 30.09.1996
Mi-a ieșit pe nas și pe urechi învățământul american! Copii mai bădărani ca aici n-am văzut pe unde am trecut!

- Când vrei să-ți dai demisia? m-a întrebat directorul.

- Chiar acum! [redacted]

Și-am plecat așa liniștit... Tot stressul, care se-acumulase-n mine, s-a scurs afară. M-am golit de durere, am [redacted] stors puroiul psihic — și aștept rana sufletească să se vindece complet.

Nici două luni n-am rezistat! I-am spus directorului că elevii sunt foarte slabi.

- Știu, mi-a răspuns.

Aici, la liceu, încep să se organizeze în ganguri, să se bată, să se-mpuște chiar. Sunt nărozi, nebuni!

Poliția stă permanent în camp (un polițai înalt, solid, cu fața mată — ca să se sperie lumea de el!).

Am scăpat de niște tâmpiți! [redacted]

- 06.10.1996
Iată-mă și... mort!!

Pi Mu Epsilon Journal, Vol. 10, No. 4 Primăvara 1996, p. 331, publică soluția Problemei mele 855 (de anul trecut), și [redacted] afirmă că a fost propusă de "the late Florentin Smarandache" — adică DEFUNCTUL!

Dintr-un punct de vedere, editorul, Charles W. Dodge, are dreptate: am cam lăsat-o moartă cu problemele și creația. Nu mai am chef!

Sunt într-o așa delăsare, încât nici să le [redacted] răspund nu mai mă trage inima. Măcar [redacted] așa de chestie: domnilor, trăiesc și eu, / mă târâsc pe pământ...

Lasă-i, deci, să mă creadă [redacted] decedat!

(Ce-ar fi să nu zic nimic, dar să le trimit o altă problemă semnată [redacted] de mine, iar pe plic adresa mea?!)

[De unde vine scrisoarea asta, de pe lumea cealaltă?]

*

Zice Ely:

— Tu mai ai puțin, ajungi la 50 de ani, și tot în căutare de serviciu ești (!)

[Durere mare!]

*

La Benson, un orășel-sătuc care-mi amintește de Bălcești, Mihai are meci de fotbal cu localnicii [illegible]

(-și câștigă cu 3-0). Parcă s-a mai împiciorogat și el la minge.

— 08.10.1996

Febrilă căutare de part-time job! pe la alte colegii din Arizona. (Nu pot trăi din 6000 $ pe an cât primesc de la Pima.)

La [redacted] Campusul Aravaipa (lângă Winkelman) las pachetul de aplicații (cover letter, résumé, certificat de predare, copie după diplome evaluate în engleză) lui Shay Cardell — șefa de departament, care mă primește rece și chiar intrigată.

Încerc pe urmă în Tucson, la Community Campus, și Marty Sade la fel reacționează (cer să predau la cursuri intensive).

În învățământ cred că niciodată n-o să găsesc eu un post titular!

– 11.10.1996
În Occident există [redacted] DEMOCRAȚIA BANULUI: Dacă ai parai poți să faci multe, chiar foarte multe. Dacă n-ai parai nu poți să faci nimic, chiar nimic!

Nici guvernele vestice nu-s prea iubite de cetățenii lor. La americani *militia* aruncă (sau plănuiește) în aer clădiri [redacted] federale [chiar în Phoenix au încercat; acum, văd la televizor, și-n Virginia — ca să nu mai amintim de Oklahoma!].

*

Și-n condițiile vitrege, pe care le îndur în exil, [redacted] reușesc să înaintez în creație (printre spini, prin mărăcini) — cu tot filajul CIA (numai moartea mă poate opri; și nici aia!).

N-am servici? Măcar studiez mai [redacted] intens și-mi vin mai multe idei.

N-au fost destui scriitori amărâți ca vai de ei și ca vai de mine?!

Le calc pe urme (cu ajutorul americii).

*

„Cărările vieții sunt grele și înguste" — vorba lui Eminescu.

Le simt din plin și-n exil.

– 12.10.1996
Cu Sidu la Utter Back School, undeva în vestul orașului. Are concurs de șah. Joacă trei partide (cu elevi și din clasa a VI-a chiar). Le câștigă pe toate, și primește o medalie și o diplomă de participare.

Foarte mândru de el:
– Să vedem ce-o să zică mama când o să audă!

Se plătea intrarea: 3$ de participant. (Aici totul e cu bani. Religia e un bizniș, congresele științifice un bizniș: plătești bani de înregistrare, pe urmă te determină să cumperi cărți/reviste de-ale lor, organizează excursii în împrejurimi, fac înțelegeri cu hoteluri [redacted] și cantine [redacted] cărora le plasează participanții etc. Totul contra plată.

Ăștia sunt în stare să stoarcă bani din piatră seacă!)

– 14.10.1996
Am început și *tutoring*, tot la Pima, Campul Estic. [redacted] 5,25$/h primesc, minimul în SUA! Ca la *McDonald'* servitor!

Dar e mai mult decât nimic!
2 1/2 ore lunea dimineața, 2 1/2 ore miercurea dimineața. Cam 100 $ pe lună.
Ely oricum mă disprețuiește:
— Dezamăgești...
Tot insistă să caut job serios în industrie (programator, sau inginer [redacted] la calculatoare).
Avusesem o propunere pentru Bangkok (Thailanda), 35$/h [redacted] (mamă doamne!), să execut testări pe mainframe (cu care nu mai sunt familiar) în sistemul de operare OS/2 (de la IBM).
În final am renunțat...
(Contractul era pe 9 sau 12 luni.)

-15.10.1996

—Vine Hillary Clinton în town, îi spun lui Ely.
—Și de-aia nu mai pot eu! răspunde.

Oamenii ăștia politici au devenit ridicoli (cu [redacted] demagogia și publicitatea lor).

*

—În loc de Superman" [serial TV duminical], sunt acum doi «superman»-i, râde Mihai: Clinton și Dole!

Pe același canal: [redacted] un anunț publicitar că Dole e grozav, iar la câteva minute alt anunț că Dole e oribil!
Analog despre Clinton! (Râsul curcilor!)
Sare, mai la urmă, și Perot (nebăgat în seamă de cei doi).
Comedie à la Caragiale privind alegerile — sau mai rău.
Ar trebui să scriu o piesă de teatru, m-atrage inima să-mi descarc sentimentele.

*

[redacted] Mai bine o viață scurtă și fericită (ca a lui Nicu Ceausescu, om care-a știut [redacted] c-a trăit: a făcut ce-a vrut),
decât lungă și pătimitoare
(pentru ce să suferi și muncești până nu mai poți?).

-17.10.1996

Am votat în balot, prin poștă, pentru prima oară în SUA.
N-am cunoscut nici un candidat, însă am ales democrații.
Am optat pentru Clinton, ca președinte, și echipa lui.

[redacted] Nu știam că la președinție mai candida și unul 'Browne — pe lângă Dole, Clinton, Perot.

În alte sectoare, unde nu se specifica apartenența partinică, am ales numele după... sonoritate!

La Propozițiile (100, 101, 102, 200 201, 203, 300, 400) am cumpănit echilibrat, dar repede (că aveam treburi mai importante de făcut!).

Am votat ca să văd cum funcționează acest sistem în America (din curiozitate), să observ ce mare brânză de așa „democrație" au ei!

[la Curtea Superioară de Justiție i-am tăiat pe toți! [redacted]... să simt și eu că am putere, nu numai ei.]

*

Silviu citește (îi place mult) cărți de [redacted] groază (cu strigoi și vampiri!). De la vârsta asta... 6-7-8 ani. Autorul lui preferat e R.L. Stine. Cred că i-a citit vreo zece povestiri (între 50-150 pagini fiecare) [în engleză].

*

La video-casetă „Anna Karenina" înscenare după Lev Tolstoi (cu Greta Garbo și Fredric March în rolurile principale).

Romanele rusești sunt stufoase, mult psihologice. Filmul turnat pare ca un schelet de arbore (toamna, fără frunze) înnegrit pe cerul [redacted] închis [redacted] din amurg, în comparație cu cartea mustind de [redacted] verdeață. Dar, înțeleg, nu-i ușor de dramatizat: se pierd detalii, caracterizări, opinii auctoriale; primează acțiunea.

Lev Tolstoi a descris societatea înaltă, iar Maxim Gorki pătura declasată. Mai lângă inimă l-am simțit pe ultimul (fiindcă ăsta-i mediul în care am trăit și eu).

(Ah, și iar îmi vine o poftă să citesc...)

Simetria din „Anna Karenina": moartea ceferistului, la început, călcat de tren; sinuciderea Annei, la sfârșit, aruncându-se sub roțile trenului.

*

Mâncai prea mult, mă umflai ca o broască.

*

Mi-a ieșit învățământul secundar american pe nas și pe urechi! Nu mai am [redacted] nici curaj să aplic.
Ah, și ce frumos era-n Maroc!

*

Tutor (meditez) elevi [redacted] la franceză [redacted], și sunt plătit 5,25$ pe oră (la Pima College).
Mă mulțumesc nu cu puțin, ci cu foarte puțin...
I'm starving in America...
Nu știu cât oi rezista în halul ăsta; am niște bani în bancă de care țin cu dinții!
Singura garanție și singurii în care am încredere. (În rest, nici chiar cei apropiați nu te mai bagă în seamă;
în SUA copiii [redacted] nu [redacted] au grijă de părinți la bătrânețe...)

- 26.10.1996
Vaccin contra răcelii! (Flu Shot) 10$.
Există și așa ceva. Valabil 4 luni de zile [redacted] (cică devii ceva mai rezistent, dar nu înseamnă că nu te poți îmbolnăvi!).
L-am încercat și eu.

*

La "Discovery Zone" (pe Broadway cu Wilmot) serbăm ziua de naștere a lui Sidu. Și-a invitat toată clasa (de la Corbett School), și-au participat jumătate.
Te descalți, apoi intri în zona cu tobogane — am văzut și oameni bătrâni se dădeau pe fund ori se-afundau în [redacted] grămezile de mingiuțe.
Pe urmă: pizza, suc roșu, și tort. Sidu stătea în capul mesei cu coroana de rege pe frunte. Zâmbea. Desfăcea cadourile primite de la colegi, încet...
Nu și-a dat coroana jos nici acasă: stătea mereu cu ea și se juca [redacted] pe coridor cu jucăriile primite (ca un mic prințișor).

*

[redacted] Bine că mi-am dat demisia de la liceu! Nici nu mai încerc!
Prea-s reduși — dar, culmea,

aroganți!
Am făcut atâtea chestiuni legate de cercetarea mea matematică!
Editura americană, și o parte din colectivul Universității din Craiova [redacted] vor să propună lui Dr. Berndt Wegner, [redacted] coordonatorul de la „Zentralblatt für Mathematik" (Berlin, Germania) ca, împreună cu experții de la „Mathematical Reviews" (Ann Arbor, SUA) să introducă o mică secțiune în <u>Mathematics Subject Classification</u>:

11A30: The Smarandache Problems and Related Topics in Elementary Number Theory.

Nu e materializată încă, dar — în caz de aprobare — va fi prima astfel de reușită a unui matematician român! (Totuși, [redacted] am mulți dușmani care se opun.)

De noțiunile mele, deși simple [redacted] din teoria numerelor, au început să se ocupe mai mulți: K. Kashihara (Japonia), H. Ibstedt (Suedia), Ch. Ashbacher (SUA), vreo 20-30 [redacted] profi și studenți la Craiova, unii prin Anglia, alții în Australia, etc.

*

De la [redacted] o vreme numai îmi doresc decât să [redacted]... ies la pensie! Parcă mi-au pierit toate forțele, nu mai sunt bun [redacted] de nimic [redacted]...
Nu știu dacă voi mai fi în stare să întrețin un <u>job full-time</u>.
Am uitat totul
mă defavorizează limba [redacted]
în învățământ
concurența e dură și uneori arbitrară!...
neșansa îmi surâde.

*

Mașina nu mă ascultă, Carburatorul acum e buba. E bătrână. Ca să-l schimb (cu altul recondiționat, nu nou) mă costă vreo 300 $. Dar nici să-mi iau alta

mașină nu mă țin balamalele — așa că o tot duc la reparat pe-ăsta! Mi-am făcut și-un mecanic al meu, Steve, la Exxon (care-mi permite să aduc eu piesele de schimb de la Autozone — deci reduc cel puțin 10% din preț; sunt unii frățâreți de te-ncarcă și dublu!). Las rabla și mă-ntorc pe picioare acasă (1,5 mile).

În Vestul Americii, nu prea e obișnuit să mergi pe jos — cei care trec cu mașinile pe lângă tine: fluieră, îți adresează vorbe urâte (fără măcar să te cunoască)...

Pentru a-i mai lungi viața carburatorului, pun în rezervorul de benzină <u>STP Cleaner</u> (când îi fac plinul) — o dată, de două ori pe lună. (Steve m-a învățat. Fur meserie de la el!)

*

Mulți profesori la universități americane, dedicați cercetării, nu-s atenți la predare. Studenții se plâng de calitatea învățământului.

*

Un profesor de biologie îmi propune să încerc în... Uganda! Cică știe el pe <u>vice-chancellor</u> de la Universitatea din Kampala, și ei au nevoie de profesori. (Uganda a fost colonie britanică, și limba de predare e engleza.) Luni am întâlnirea cu el. Seara. Voi expedia aplicația.

*

Vestul și Estul se boicotează reciproc! Până și-n știință!

În România am învățat despre Inegalitatea Cauchy-<u>Buniakowsky</u>-Schwarz într-un spațiu vectorial cu produs scalar real:

$$|\langle u, v\rangle| \leq \|u\|\cdot\|v\|,$$

unde u și v sunt vectori arbitrari.

În America, la cursul de Algebră liniară pe care-l predau după manualul lui Howard Anton și Chris Rorres, (ediția a 7-a, John Wiley & Sons, Inc., New York, 1994, pp. 299-301), rusul a fost dat afară! Inegalitatea se numește numai Cauchy-Schwarz (francezul și neamțul au rămas!).

Probabil că și rușii procedează

în mod similar (după câte scria Solgenitzîn)!

[redacted]

*

Poate dă Dumnezeul și găsesc vreun job în Emiratele Arabe, ori Uganda, ori chiar Boswana — și-atunci mă piș pe America și minciunile ei cu „democrație", „libertate", foaie verde laba gâștii!... bla, bla, bla...

Tromboane de-astea am auzit și la comuniști, de-aia am ajuns acum (un disperat) pe drumuri!

*

Nicăieri nu-i ușor. Aici supraviețuiesc cu greu. În România ar fi la fel de dur.

Fără recomandări și connections n-am nici o șansă în mediul academic, M-am convins.

*

Ies câteodată nebun din bibliotecă, obosit, nemâncat și târziu.

Acasă nevasta îmi face scandal!

(04.11.1996, U of A)

*

Uneori m-apucă așa câte-o furie creatoareeee... de nu mai mă oprește nici dracu!

Alteori stagnez pe linie moartă.

– 07.11.1996

Parcă m-am mai descrețit!

După interviul cu Prof. Charles Bedal, de la Chandler Gilbert Community College, mi se mai promit 9 credite de matematică să predau (două clase la acest colegiu, și-a treia clasă în Campusul Estic de la Arizona State University — la 8 mile de CGCC). Fiecare clasă valorează 3 credite.

Am mai mult ca la Pima!

*

– Clinton a câștigat alegerile.

– Mi-e indiferent! răspunde Eleonora.

*

Numele meu a ajuns să se scrie cu literă mică! Substantiv comun!!

(În baza de date de la Biblioteca Universității din Arizona, Tucson: „Collection of problems on smarandache notions", de Ch. Ashbacher, 1996;

Location: Main, Floor 5, Lobby;

Call #: CAT9604-504.)

*

M-am dat nițel la fund ca să pot ataca mai puternic pe urmă (și de la mare adâncime).

Iar lucrurile minore să le dau la o parte.

[redacted]

-10.11.1996

Singur. [redacted] Ca să nu mă plictisesc rentez două videocasete. [Toată ieri-seara m-am scormonit [redacted] să le pun la VCR. Conecția cu TV-ul era slabă.

Abia de dimineață am cumpărat de la Radio-Shack un cablu scurt (2,99$).]

Împrumut acum și filme străine (de cele americane sunt sătul până-n gât!). Am luat unul francez „Péril".

Bătrâna Europă: case bătrâne, ziduri groase, străzi înguste, frunze vânt și oameni pe străzi. Dramă mai ponderată, liniștită, într-un oraș [redacted] mic de provincie.

(Este subtitrat [redacted] în engleză... și c-un ochi citesc, iar cu cealaltă ureche ascult!)

*

Am avansat de la filme porno la filme sexy (!)

*

Contactat doi profi de Teoria Numerelor: Lary Grove și John Brillhart la Universitate ([redacted] martea, respectiv vinerea trecută).

Auziseră de funcția mea!

Toate bune până la momentul când le-am solicitat să mă sprijine pentru vreun post or să mă asocieze în vreun proiect de cercetare. M-au refuzat politicos!

(Cu alte cuvinte: ești merituos, dar n-avem nevoie de tine!)

Mă invidiau oare pentru noțiunile care poartă numele meu? (Despre ei n-am auzit!)

Mă considerau [redacted] oare un challenger la „gloria" lor? (și-atunci îmi [redacted] vor respinge întotdeauna [redacted] orice cerere?).

Americanii sunt falși la vorbă. Ei răspund ceea ce e bine pentru ei să răspundă, nu ceea ce e [redacted] adevărat. Nu te poți baza pe [redacted] promisiunile lor.

Brillhart îl cunoscuse pe Emil

Grosswald, cu care eu am fost în corespondență (din România și Turcia — dar nu l-am mai prins în SUA... murise de cancer).
Mi-a povestit o scenă cu Grosswald care se întorcea de la [redacted] un curs nervos:
— Atâția ani am predat [redacted] [parcă ceva cu niște matrice], și niciodată nu m-am gândit la chestia asta! [probabil îi dădu-se careva altă idee].
L-a auzit, zică, și Paul T. Bateman („American Mathematical Monthly").
Grosswald se ocupa de teoria numerelor, evreu din România, și-a recenzat niște articole de-ale mele.
Fiind la Biblioteca Universității din București, Solomon Marcus m-a văzut și mi-a zis să-l contactez (după ce i-am arătat recenziile din „Mathematical Reviews").
Pe urmă s-a-nfiripat o epistolară între noi. [Speram să m-asociez cu el, și s-ajung la University Park, PA... (el m-ar fi recomandat nu ca alții ce numai se prefac)?

Brillhart zicea că eu sunt PROBLEMIST (mai mult de probleme m-am ocupat), în vreme ce el e TEORIST (dezvoltă articole, note de matematică). Deci: nu ne potrivim!

*

Locul 3 se obține mai greu decât 2.

*

Disperarea atinge culmile!
Prea neputincios să găsesc un job academic... Aproape imposibil!

*

Decanul de la Matematică, Herman Flaschka, nici măcar nu mă primește în audiență (de la ușă mă luase în colți o secretară cu accent britanic!). U of A!
Solicitasem să [redacted] contribui la vreun proiect de cercetare.
Cred că-n viața mea n-o să mai găsesc un full-time job!
Așa-s de descumpănit... [redacted]

– 16.11.1996
Mi-am cumpărat un MITSUBISHI Mirage, 1990. AT, AC, 83K mile.
Parcă altfel te simți într-o mașină mai luxoasă, îți crești prestigiul în ochii tăi!

Pentru mine, o mașină veche de $6\frac{1}{2}$ ani, este ca și nouă! N-am avut niciodată alta mai bună! Este singura fericire a mea, singurul gând care [redacted] mă îmbărbătează — că-n rest toate-mi merg de-a-ndoaselea... Nimic nu reușesc.

Am luat-o cu [redacted] numai 2400$ de pe marginea [redacted] unei străzi (era cu un afiș de vânzare). Lotzi privea cu invidie: că nu se poate, la prețul ăsta e ori furată, ori are vreun defect ascuns, ori m-a șmecherit cumva [sunt atâtea escrocherii în America astaaa!... nu știi la ce să te-aștepți].

Sunt răi oamenii, nu văd cu ochi buni când unul e mai scăpătat...

[redacted]

Îmi promisese că-mi vinde o MAZDA roșie, pe care-o [redacted] luase stricată și-o repara ca s-o [redacted] dea și să scoată niște bani pe ea. Când i-am telefonat, a intervenit Ely, cu ură pe

mine: că nu-i dă voie să să mi-o vândă că eu profit de pe urma [redacted] lui!

Toată vinerea după-masa și sâmbăta am dat telefoane de prin ziare, am fost la deal-ări de mașini. Era să cumpăr o HUNDAI, coreană, dar n-avea puterea [redacted] motoarelor japoneze. În orice caz, căutam sub 2000$, și greu am găsit.

Cu-atâta bucurie conduc mașina mea... ca o miere de albine! Parcă are și-un miros, așa, dulceag înăuntru. O culoare strălucitoare afară... de-ți ia ochii! Mi-e și frică să nu mi-o fure ori zgârie careva... Ori să nu mi-o lovească din spate...

Acum mai îmi trebuie un job pe măsura elegantei mașinii! (Am ales-o fără specialist, după sunetul motorului: lin, regulat, trepidații foarte mici, fără vreun miros — după ureche.)

*

Sunt fericit când mă gândesc la mașina mea.

Parcă mi-e și milă să merg cu ea.

-23.11.1996

What a day!, zice Ely pe englezește.

Field trip la [redacted] Canionul Pima, în nordul orașului. Mergem cu mașina până la poalele muntișorului, apoi o luăm pe potecă (trail) 2-3 mile până aproape de un baraj. Desertul ăsta! Americanii au transformat niște urâtenii (cactuși cu țepi, mărăcini, arbuști pitici) în frumuseți. La primele brațe cactusul are 60 de ani, apoi încă 30 la următorul rând de brațe, etc.

*

De dimineață ce surpriză!

Nea Vasile, personajul meu principal (real!) din jurnale, zis și „Los Angeles" pentru că se lăuda că are o moștenire pe-acolo, îmi dă telefon din New York. [redacted] Între timp a devenit cetățean american! (Nea Vasile americanul!) Și-a ieșit la pensie. (Trai pe vătrai!)

Mi-a înveselit sufletul; mă simțeam bine în compania lui în lagăr. Un tovarăș de necaz. Ne mai alintam, povesteam, plănuiam noi...

El știa să gătească; eu, mai mic, îl ajutam la curățat de [redacted] ceapă, cartofi. Pe urmă trifăsuiam la o ciorbă căldută, într-o [redacted] odaie [redacted] îngustă de hotel ponosit, cu igrasie. Visam la emigrare și la America. (Acum visele ni s-au spart!)

L-a repartizat tot în Arizona, și-am venit împreună până în Phoenix. El mai strânsese bani în lagăr, și și-a luat repede o mașină rablă [redacted] sub 1000$, pe care tot o repara (se pricepea).

Pe urmă a dispărut. Și cinci ani de zile n-am mai auzit de el. (Se zvonea că se-ntorsese definitiv în România, că nevasta-sa îi trimisese certificatul de divorț...)

M-a-ntrebat ce mai știu despre ceilalți: Gică Solot (mutat în Nevada din cauza tichetelor de circulație acumulate în Arizona și suspendarea carnetului de conducere), Lotzi Unguru, Nonei, Blondu Moldoveanu...

Cică Ilmaz și Nepotu, prietenii mei din lagăr, precum și Sebadin

s-au dus din California în New York. Lucrează ca tinichigiu auto.

- 05.12.1996

În "Tucson citizen" un articol pe prima pagină despre un român, Alexandru Tissescu, care a venit cu o bursă la University of Arizona anul trecut pentru specializare în silvicultură.

S-a-ntâmplat ca a venit și la noi acasă (îl cunoscuse Ely la un curs de engleză). Ne-a adus [redacted] cadou un șervețel de pus pe măsuță și o scrumieră de lemn (de la artizanat). Era un [redacted] tânăr liniștit, cultivat, inteligent. Dar i-a pus capu [redacted]! o tâmpită de americancă!

M-a surprins să citesc că a ucis o fată, după-aia s-a spânzurat și el! (Cică lucrase și prin minister.)

Ziarul pledează împotriva cererii guvernului român [redacted] ca familia tipei să plătească 5000 $ [redacted] (cheltuieli de autopsie, etc.) pentru aducerea corpului ei de la București. (Dacă un român ar fi murit [redacted] în SUA, cred că americanii l-ar fi băgat direct la crematoriu! ... ori ar fi cerut dublu!).

[redacted]

- 10.12.1996

Împlinesc 42 de ani și-s total nemulțumit de viața mea. Mai rău este că nu văd nici un remediu.

*

Emil Constantinescu, noul Președinte al României, cu ciocul lui solemn, arată ca Vodă Cuza. Poate-o face și asta [redacted] vreo unire. (Se săturase lumea de Iliescu!) "Să vedem și noi acum, zice Marian Barbu, cum e-n democrație." (?)

- 13.12.1996

Parcă acum îmi pare rău când văd că se-adună milele la bord, deci mașina îmbătrânește.

- 16.12.1996

Cum despică văzduhul cu botul, mașina! Mi-e atât de dragă Mitsubishi că suspin după fiecare milă adău-

gata în plus ce-o îmbătrânește.
Și cât strălucește în soare,
că-mi vine s-o-mbrățișez.
Merge lin,
sfârâie roțile pe [redacted] asfalt,
Astăzi am condus cu 65-90 mph
și-ascultam urlitul monoton al
motorului.
[redacted] M-am repezit până-n Thatcher
(trecând prin Sadford) la un interviu. În sfârșit impresionez și
eu juriul. Șeful de departament
mă prezintă vice-președintelui.
Am șanse mari de-a fi acceptat.
Pe 20 decembrie voi telefona din
România să aflu rezultatul.
Poate, poate... (deși nu e chiar
ce-mi doresc eu...
locul meu e la universitate, dar
să-mi termin odată doctoratul
ăla, pe care-l târăi de ani de zile!).

*

Acum umblu prin internet. E util,
chiar rapid. Copiez fișiere matematice, pe urmă le tipăresc și le iau
cu mine în avion ca să citesc
(tot obsedat să nu pierd timpul).
Am devenit navetist internațional: în fiecare an SUA - România.

Când se zguduie avionul, mă
gândesc la zborul [redacted] TWA 800 care a
căzut în Atlantic...
... Cincinnati. Văd [redacted] numai aeroporturile în peregrinările mele.
Iar orașele: de sus, vag.
Ajung acasă, nici nu știu ai mei
[redacted] ziua exactă. Îi iau
prin surprindere.

*

Ezra Pound!
Ce viață! Ce destin!
Feminiștii îl detestă. Sioniștii îl detestă.
A fost în Italia, l-a suportat pe Mussolini. [redacted] Ținut 12 ani
într-un sanatoriu mintal.
Dar scriind („Encantos") și traducând încontinuu. Energic.
Călătorind.
A avut un băiat cu o nevastă,
și o [redacted]
fiică dintr-o legătură exterioară.
Fiica s-a măritat cu un prinț italian, și l-a ținut pe taică-su la
ea.
Ezra a murit bătrân la Veneția.

*

Românii din America se laudă toți
că câștigă bani cu găleata,
toți sunt ingineri,
etc.

*

„An, an, și mai an
M-a cerut un căpitan.
Mama nu vrea să mă dea,
Hoața vrea să meargă ea.
Ia te uite, coțofata!
Nu-i destul c-o pupă tata
Dar pe mine, mititica,
Nu mă pupă nici pisica."

[redacted]

[Folclor basarabean cules de la
Raisa [redacted] din comuna
[redacted] Crișcăuți]

*

În România era mai bine
când era mai rău.

-18-31 decembrie 1996.
Tur de forță prin România.
Prin frig (-10-20°C), prin ger (-20-
30°C în Basarabia).
Prin trenuri, avioane, și autobuze.

Mi-au înghețat și creierii!
(... fără căciulă, fără mănuși).
Am căzut pe gheață în Chișinău
de [redacted] m-a durat îngrozitor șol-
dul — mergeam ca un moș
anchilozat. Spatele mă taie,
mă-njunghie.
La spectacolul cu Irina Loghin
și Benone Sinulescu, cu orchestra
Nicolae Botgros (energic diri-
jor, ambițios) l-am văzut de
aproape pe Mircea Snegur, săracul
detronatul. Era cu nevasta și cor-
pul de gardă. Raisa [redacted] votase
pentru el. Frumos Palatul Națio-
nal, sală impunătoare — dar ne-
încălzită ... stăteam îmbrăcat în
alaindelon, iar unele femei mai
țineau și căciula pe cap.
În trenul de București l-am în-
tâlnit pe Grigore Vieru, academi-
cianul, și marele poet și patriot
basarabean. Am băut împreună
vin dăruit de [redacted] Sandu Bantoș
redactorul revistei „Limba Ro-

mână". Toți trei ne-am [redacted] găsit în gara din Chișinău.

Benone Sinulescu: ce urât e, dar [redacted] ce de frumos cântă!

Spune că N. Botgros continuă formația „Barbu Lăutaru" din București.

Am băut samahoancă ([redacted] alcool din sfeclă, [redacted] și îndulcit) la Raisa — cam [redacted] fără măsură, fiindcă a doua zi îmi venea acru pe gât.

Nina m-a servit cu ceai (apa încălzită într-un samovar, cu strecurătoare mică la capăt — model rusesc).

Basarabenii sărbătoresc Crăciunul pe stil vechi (7 ianuarie); sunt foarte rusificați; au fost îndoctrinați că noi, românii, suntem dușmanii lor; rușii i-au ținut în nedezvoltare: n-au construit industrie la dreapta [redacted] Nistrului, doar au tras [redacted] roadele pământului dintre Prut și

Nistru.

Nina, locuind la un cămin de studenți, avea ... latrină pe vremuri (dimineața era mai greu să prinzi rând), apă oprită, spăla rufele în lighean (ca mine în lagăr!).

I-au ținut rușii în întuneric.

Telefoane la: Radio România Internațional, „Curierul Românesc", I. Soare, P. Petria, M.I. Vlad, Geo Vasile, Fl. Vasiliu, Al. Bantoș, V. Suceveanu, G. Vulturescu, I. Rotaru, G. Policarp, Gh. Ciocanu, I. Ceapraz, Violeta Barbu (MLR), Vali Creangă (Ichim), O. Ghidirmic, C. Cublesan, V. Balaj, M. Bencze, Gh. Stroe.

Cunoscut pe Valerian Guțu și Ion Goian (conducătorii delegației olimpice matematice de elevi din Basarabia), pe urmă profesorii de la catedra de algebră: [redacted] Vasile Marin, Nicolae Prodan, Arsenie Albu, Leonid Gherman, Ilie Lupu (Metodica

predării matematicii), Gheorghe Ciocanu (șeful) — cu care am fost la saună în oraș și-am încins un chef (cu șampanie, vin, și mâncăruri: salată de pește, bors, fripturi, bancuri și cântece — la care Goian dădea tonul și conducea). Un chef de pomină!... m-am simțit în elementul meu.

*

„Măsoară tot ce este accesibil măsurării, și fă inaccesibilul — accesibil." (Galileo Galilei)

*

Principii (Jan Amos Komenski):
de la ușor la greu,
de la simplu la complex
[arhicunoscute].

*

„Bazetele post servește pe gazdă (proverb turcmen).

*

„Străină străinătate:
rai cu porțile-ncuiate...
Vai de cine-n ele bate
cu răni grele, nelegate...
(...)
Străine cu chip de sfânt,
tu mă-ntrebi de ce tot cânt,
cu privirile-n pământ
și cu zâmbet trist și frânt..."
(Aron Cotruș)

[Sensibil poet, talentat poet]

*

„Ah, dezțărare, pâine amară,
Pernă de ghimpi și de piatră,
Viscol ce somnul ni-l latră,
Gând ostenit ce re-nsară
În singurătatea pustie;
Apă moartă, apă sălcie,
Ce setea niciodată nu ne-o omoară!..."
(Același Cotruș)

*

Numai paranoicii supraviețuiesc în competiția occidentală.

*

„Coana Mița, biciclista,
A căzat și și-a rupt Pl...
Pitpalac într-un copac

Mie-mi [redacted] vine să mă CA...
Calule mănânci ovăz
Mie-mi vine să mă BĂ...
Bătule ce stai în sus
Mie-mi vine să te FU...
Fugi de-aci că ești nebună
Umbli noaptea după PU...
Pune mâna pe-nvățat
Că nu ești de măritat!"
[Poezie populară]

07.01.1997
Șapte ore am condus până la San Diego (vreo 440 mile). Eram și bolnav (răcit, piciorul stâng luxat, anchilozat la mijloc). La Yuma am oprit să alimentez cu benzină, să mănânc, să merg la WC.
(Un momento de respiro.)
În Tucson, dimineața, se vedeau munții înzăpeziți în față, și autostrada caldă. Un contrast [redacted] fain!
Trei nopți [redacted] cazat la [redacted] Thrift-lodge (43,50$ pe noapte).
Meeting-ul AMS la Convention Center, pe malul apei. O splendoare San Diego în <u>downtown</u>! Ca o floare.

Și curat.
Doar străzi mici, cu sensuri unice prin care mă încurcam (când vroiam s-o iau la dreapta, nu puteam că sensul era la stânga; și invers).
Mulți români tineri, veniți la studii, care doreau să rămână aici, și încercau posturi definitive: Răzvan Gelca (elevul, fost, al lui Titu Andreescu), Valentin Deaconu, Dan C. Coroian, Florian Luca (din Galați), Sanda Micula (din Cluj), Ștefan Cătoiu (din Ploiești), Gadidov (fata) (din Craiova), Tedi Drăghici (câți am văzut eu).
Alții fuseseră <u>visiting professors</u> (Horia C. Pop), sau aveau posturi permanente dar [redacted] vroiau să se mute (D. Ghisa de la York University, Toronto, D. Pasnicu de la University of Puerto Rico).
Irinel Drăgan (de la Texas State University, Arlington) a ținut o conferință de 1/2 de oră [redacted] în Teoria jocurilor. L-am întâlnit, am fost la restaurant și-am băut un vin alb.
L-am căutat pe Alvin White (editor la „Humanistic Mathematics Network Journal"), dar nu sosise — deși era anunțat în program.

M-am scăpat de o serie de cărți [redacted] („Collected Papers", Vol. I) și reviste („Octogon"-ul lui Bencze — pe care le-am distribuit [redacted] ușor.

Am avut cinci interviuri la cinci universități:

1) California State University (Hayward)
2) Temple University, PA
3) Tarleton University, TX
4) Northeastern Illinois University (Chicago)
5) Santa Clara University, CA.

Doi, trei și cinci mi-au dat speranțe, cât de cât. Temple m-a întrebat ce salariu doresc [oricât! am zis]. Aici îl știam pe Emil [redacted] Grosswald, evreul român, și asta se pare c-a atârnat.

La Santa Clara știam pe Paul Halmos și G. L. Alexanderson (din colaborările mele la AMM cu probleme propuse).

*

I. Drăgan ținuse o cuvântare despre Nash, recipientul Premiului Nobel în economie.

*

C. Corduneanu, ca profesor emeritus, primea 72 500$ pe an la Universitate în Texas. Eu n-am nici a zecea parte!

Mă felicită pentru "Collected Papers" (Vol. I), dar zice că rebusurile și paradoxurile matematice trebuia să le includ în altă carte de Matematică Recreațională.

(Cică Jacques Hadamard, pe care l-a întâlnit când avea 90 de ani, se ocupa de [redacted] chestiuni din astea.)

C. Corduneanu se-ntorsese de la un congres de Teoria Sistemelor din sudul Texasului, și era răcit (tusea la telefon).

I-am cerut să mă sprijine, împreună cu I. Drăgan, pentru [redacted] un post universitar.

— E foarte greu, răspunde, sunt 400-500 candidați și nu există un criteriu exact. Iar numărul studenților e în descreștere: de la 25 000 la 20 000.

...Vremuri grele pentru aspirațiile mele...

*

Copiii sun computerele (al meu...

și-al nevestei) să joace șah între ele! [Folosind același software pe ambele].

— 18.01.1997

D-na Dini din Montréal spune la telefon că la ei sunt −50°C (minus cinzeci de grade!) ... îngheață pasărea în zbor! Pe când la noi sunt +20°C (la mâneca scurtă).

— 25.01.1997

O studentă de la Differential Equations, care n-aude, îmi pretinde să vorbesc numai întors către ea — ca să-mi citească buzele —.
Se acordă multă atenție handicapaților în State.
Amy, care e surdă (are aparate în urechi), zice că pronunț cu ,,accent" (și nu mișc buzele chiar ca americanii) la fel ca Ali Ouzerddini, algerianul, profesor și el la Pima.

*

Raisa din Chișinău zicea că eu ,,sunt un copil mare", nu un bărbat!"

*

I-au prostit calculatoarele ăstea de tot pe studenții americani! Până când și 5x7 îl socotesc pe calculator. Nu mai știu decât să apese pe butoane.
Calculatoarele au devenit atât de indispensabile pentru ei ... ca ochelarii pentru miop.
Viața se robotizează pe zi ce trece. Nu numai la College, dar și-n universități. Dacă-l pui pe-un student să afle rădăcina pătrată cu două zecimale [algoritmul de mână], n-are habar. Fără calculator e mort!

*

Am ~~[illegible]~~ început să ~~[illegible]~~ învăț în grabă
Să mănânc în grabă
să dorm în grabă
Să trăiesc în grabă.
Prea multe sunt de făcut!
Stresul te omoară.

- 28.01.1997

Mi se pare, într-adevăr, că muncesc din greu de când fac naveta asta lungă, lungă... ca de la Craiova la București dimineața, și seara înapoi (după ce stau 3h 45 min în picioare predând, și [redacted] cu anchilozarea la șoldul stâng)... 250 mile dus-întors, marțea și joia.

- 30.01.1997

Sensibil, lin, și totodată modern, citadin scrie Emilian Mirea („De vorbă cu Dumnezeu", Ed. Obiectiv, Craiova, 1996).

*

Ne-au mințit cu democrație, [redacted] libertate
Ne-au momit cu dolari și viață mai bună
Și ne mai țin cu promisiuni și [redacted] speranțe
Ah, cât suntem de naivi, noi, emigranții!

*

Atât de greu se ocupă un post la College ori Universitate, atâtea filtrări și corconiri ... de parcă-ar fi profesoratul lui Dumnezeu!

Se dau anunțuri la ziare naționale (sunt obligați!), dar tot oamenii pe care îi au [redacted] ei în vedere sunt aleși. (Este o mască de concurs, [redacted] echitate.) Ești respins fără să ți se spună nici un motiv.

*

Simt că naveta asta mă distruge. Mai e și partea psihică.

- 07.02.1997

Aici e problemă mare cu serviciul: îl pierzi repede, și-l găsești greu. Iar, uneori, selecția candidaților e arbitrară.

*

De doi ani stau într-o agonie prelungită: fără [redacted] slujbă întreagă și permanentă.

*

Mă văd părăsit de toată lumea, și-n special de cei mai apropiați.

Corduneanu și Drăgan se codesc în recomandarea [redacted] mea.
S-au prefăcut la început că m-ajută — stilul american. Deși sunt numai câțiva candidați pentrul postul de Mathematical Education (4-5), bineînțeles că nu-s eu cel ales!
De două săptămâni o tăcere suspectă din partea primului.
A trebuit să-i dau telefon, să plătesc long distance — acuma când n-am bani! Mă ținea la receptor să-mi spună verzi și uscate — ca să umflu bill-ul.
Se scuza că poate computerul lui e de vină (prin e-mail țineam legătura[redacted], care-mi venea gratis la colegiu).
Urâtă soartă am!

*

Nu mi-am găsit echilibrul, cred că niciodată n-o să mi-l găsesc.
Dau din lac în puț.

*

Dacă n-am trimis la aplicații...
Am cheltuit banii numai pe poștă și pe benzină!

*

Dacă n-am trimis la hârțoage...
de mă doare capul!
Tot felul de cover letters și de résumé-uri... de nu știu ce să mai scriu! Și mă refuză toți, de parcă aș fi ultimul profesor din lume!
Am început cu expedierea și prin Africa, Asia. Dar nici acolo nu găsesc loc!
Nimeni nu mă vrea,
de parcă aș fi păduchiosul pământului!
I. Drăgan îmi spune la telefon că acel Hiring Committee este de formă, [redacted] ca să pară că selecția [redacted] este, vezi Doamne, obiectivă, fiindcă tot chairman-ul decide (alege pe cine vrea el).

*

Muncesc la boii ăștia cu 5$/h.
Mă doare ficatul... Efectiv.
Fac meditații (tutoring) ca pe vremea când [redacted] sub comuniști eram fără [redacted] post (și-acuma cam la fel)

16.02.1997
De doi ani sunt în agonie

fără servici, umilit de mulți.
Și pe zi ce trece mă afund mai rău.

— 20.02.1997
Un fel de-a nu pierde timpul „degeaba", când conduc (în zona Chandler-ului se recepționează, în Tucson nu) ascult emisiuni politico-sociale la FM ST 91.5 de la „MPR News" din Washington [desigur, punctul american de vedere asupra evenimentelor locale și internaționale — înțeleg și selectez printre rânduri].

*

Cam ironic Gogol în „Suflete moarte", își personajele peste picior. Chiar și descrierile sunt cam în flegmă expuse.
„A mai rămas vreo prigoană sau vreo nedreptate pe care să n-o fi cunoscut?"

Parcă m-aș întoarce la personajele lui Gogol (toate negative, hazlii), decât să lucrez la computer!

*

Am început să urăsc occidentul și propaganda lui. Ce ușor își duc guvernele lor de nas pe cetățeni! (Aș da cu-o bombă pe acest occident infatuat și robotizat! Cu oameni falși, egoiști, inculți, mecanici, preocupați doar de bani. Ăștia sunt în stare să te strivească în picioare pentru orice mic câștig care l-ar obține în urma nimicirii tale. Cuvântul „umanism" nu prea există, ci numai „profit" — cumva să profite din orice și de oricine. Plus că sunt și foarte naționaliști, rasiști, discriminatorii împotriva emigranților, xenofobi chiar. (O să le vină și lor rândul să decadă, fiindcă nimic nu-e etern!)

*

Terorism cultural, literar, științific, economic, ideologic din partea Occidentului împotriva lumii a treia. ~~[illegible]~~ Arrington.

Chiurile, e bine numai ce este
la ei,
e prost ce este în altă parte.

*

Americanii sunt oamenii intere-
sului pe față — fără nici o
reținere.

*

Nici cercetare nu mai pot să fac.
Decât scriu scrisori ca să caut
servici.

*

Viața trebuie trăită tare (nu ca
un vierme de mine!).

Urc din eșec în eșec:
de la liceu refuzat, [redacted]
am încercat pe urmă numai co-
legii,
refuzat iar, încerc acum [redacted]
universități și institute de cer-
cetare.
Unde se pare că iar sunt numai
refuzat.
Ce voi mai încerca după aceea?

– 10.03.1997
I got tired of this country!
Nu mai am timp să citesc o carte
(de trei luni mă țin de „Sufletele
moarte" ale lui Gogol!),

n-am mai creat o problemuță
măcar pentru vreo revistă,
n-am terminat Philosophia Paradoxae,
nici nonteatrul, nici nonromanul
doi. Nimic!
Abia supraviețuiesc. Muncesc doar
ca să mă întrețin și plătesc pensie
alimentară!
Adio creație smarandachiană!
(Bine c-am scris ceva când eram
mai tânăr.)
Acum: MĂ RATEZ CU SUCCES!
În America, țara «promisiunilor»
(minciunilor).
Când o să-mi vină și mie rândul
la fericire și liniște sufletească?

*

Oameni care se prefac că te aju-
tă (C. Corduneanu, J. Dragun)!
Multă falsitate e-n astă țară!
Am simțit chiar o bucurie în
mesajul lui Corduneanu, vulpoi bă-
trân și oportunist, prin care mă
anunța că altul a fost ales
pentru postul de la Arlington.

Îl doare pe el în fund că eu am <u>starving</u>, că sunt în agonie, că nu văd în fața ochilor decât negru.

Sângele din nas s-a transformat în hemoragie. Acum abia îl opresc (culcat pe spate și cu degetul apăsând narea stângă de obicei). Pe urmă întârzii la Colegiu, unde sunt plătit ca ultimul milog.

Încercasem să schimb teza de doctorat, s-o adaptez pe metode de predare ca să obțin postul de la UTA, dar acum revin la algebră (teoria numerelor).

Mă fâțâiesc, mă sucesc în nici nu mai știu ce fel. Stresul mă dărâmă. Am îmbătrânit în ultimii doi ani cât în cinci. Începe să-mi cadă părul, să se rărească.

Prietenii m-au părăsit, m-au trădat. Pot să nici nu zic c-am avut «prieteni». Toți umblau după interes. Se uită la tot felul de avantaje materiale, cadouri, dolari din partea mea. Când n-am mai avut, mi-au întors spatele. La fel rudele. Puțini sunt cei adevărați, care-au rămas alături de mine după căderea-mi financiară, după eșecul găsirii de job. Foarte puțini. Dar de bază.

Ba, un fenomen ciudat (dar probabil normal!): foști prieteni mi-au devenit dușmani (când n-am mai putut să le dau). CMP mi-a zis la telefon că e ocupat — dar cartea pe care i-am plătit-o cu 30$ (când ea nu făcea decât 2) i-a

convenit. Nici la scrisoare
nu mi-a mai răspuns.
MB nu-mi mai scrie. Se bu-
cura în gară la Craiova că-i
dădusem vreo 40 000 lei (pen-
tru mine o nimica, câțiva
dolari) să-mi expedieze [redacted]
cărțile de teatru pe la regi-
zori în Petroșani și Bacău,
unde zicea că el [redacted] are
cunoștințe. Cine știe dacă
le-a trimis într-adevăr, n-am
cum verifica.
Sunt mâncat de prieteni!

*

Corduneanu a fost mare sub comu-
niști, mare sub capitaliști.
Oportunismul e, oare, o calitate
sau un defect?
[Eu am fost nevoiaș și prigo-
nit sub comuniști,
și la fel sub capitaliști!]
Oportunismul înseamnă, oare a-
daptabilitate (Darwinism social),
ori degradare morală?

Care este diferența dintre a-
daptabilitate și oportunism
în societate?

*

Hard work pays off.
Când îmi va veni și mie rândul
să [redacted] primesc răsplata muncii
mele îndelungate?
Cercetări, lucrări publicate

*

Am început să mai ies pe la
conferințe. Una de <u>criptografie</u>
la [redacted] University of Arizona,
chiar în Tucson.
Dar oamenii sunt, într-adevăr,
reci, distanți. Nu te poți apro-
pia de ei. Nu-ți poți face prie-
teni. Îți vorbesc frumos în față,
o politețe [redacted] teatrală, falsă.
Pe urmă nici nu te-a mai băgat
în seamă!
A dat câte-o carte: lui Clark Ben-
son [redacted], de la National Security A-
gency — unde am depus o aplica-
ție, și lui W. Islas Vélez, orga-
nizatorul conferinței din 8 mar-
tie.

Încerc acum laboratoare de cercetare, unde [redacted] sper să nu mai fie discriminare de limbă ori accent.

— 14.03.1997
Am avut și eu marea plăcere, savoarea, de a refuza.
Fiindcă prea numai alții m-au refuzat [redacted] pe mine!
M-am pomenit cu scrisoare [redacted] de la o anume Marcia P. Sward că să devin membru [redacted] la Mathematical Association of America. Pe gratis!
Dacă în România mă mândream, abia așteptam să mă membruiesc, în prezent! [redacted] mi-e scârbă. Mai ales, când constat că oamenii aceștia nu vor decât să-ți smulgă banii pe cotizație și, [redacted] în plus, să te mai determine să cumperi [redacted] cărți ori reviste [redacted] publicate de ei, unde-și promovează doar oamenii și ideile lor, cenzurând pe alții.
MAA și AMS vor [redacted] ca numai ele să dea direcțiile de cercetare în matematică, ignorând cu bună știință cercetările altora (chiar sabotându-le).

I-am respins și eu acuma (puterea celui fără de putere).
AMS-ul, care și-ăsta mi-a [redacted] trimis formular [redacted] de completat ca să devin membru „pe gratis"...
N-am mai răspuns.

— 18.03.1997
Spring break.
Dar lucrez la ale mele de capiez!
Planuri, planuri — pe care le urmăresc minuțios.
La mine se întâmplă multe pe fond nervos. Îmi curge sânge din nas — boala mea „sănătoasă" de care n-o să scap până mor. Mă doare spatele (reumatism). Îmi ia un picior.
Când sunt bucuros îmi trec toate [redacted] suferințele fizice.
Psihicul mă domină. Am o viață interioară prea agitată. Mereu

sunt în mine, cu mine de vorbă. Mă mustrez pentru multe nerealizări, pentru îmbătrânire fără rost, pentru lipsă de viitor [mi se pare aproape imposibil să ocup un post <u>titular</u> de profesor în America; am încercat tot ce-am putut; un astfel de <u>job</u> e peste capul meu; și altceva nu mai știu să fac; cu ingineria am cam lăsat-o baltă: nu mă atrage].

Am <u>întâlnit</u> personal medicul susținând că poți vindeca de ficat, rinichi, etc. un pacient [redacted] vindecându-l la ... creier (anumite unde, radiații negative schimbându-le, tratându-le). Așadar: [redacted] mintea sănătoasă [redacted] implică un corp sănătos. <u>Sau</u>: boala pornește de la cap și se localizează în organul mai sensibil.

Eu am noroc că-mi curge sânge din nas, mi-a zis Doctorul Grigorescu din Craiova, că altfel aș face hemoragie internă...

(Am noroc că-mi curge sânge din nas <u>în fiecare zi</u>!)

Într-adevăr, sunt sub un stres teribil!

La <u>Alphagraphics</u>*, pe Grant cu Palo Verde, sunt la ghișeu (relații cu publicul) numai băieți tineri cu ochi albaștri. Aleși, deci, pe ochi și pe sprâncene!

În America se ține cont și de cum arăți (în găsirea unui <u>job</u>). Ești obiect, marfă.

Un om a fost condamnat* la închisoare pe viață pentru că a furat o felie de pizza (care costă câțiva cenți), dar era recidivist, în vreme ce guvernatorul Statului Arizona, Fife Swimington, care-a furat câteva milioane de dolari (dar cu acte în regulă: împrumut la bancă, pe urmare declarare de <u>bancrupcy</u>) e bine mersi în libertate, și în funcție! Iar [redacted] anul acesta candidează din nou la „guvernatorie".

Bine a zis o țărancă [redacted] [redacted] odată: acuma hoții stau la birouri, <u>nu mai</u> [illegible]

sunt în mi

drumul mare ca[redacted] pe vremuri.
Ei fură pe hârtie.
Este vorba de MAFIA ALBĂ.

*

Și America e plină de birocrați.
Atâtea secretare și secretărașe,
administratori și administrărași,
funcționari și funcționărași,
care învârt o foaie de pe o parte
pe alta, care freacă manganul
toată ziua, care-s *in charge of*
very little,
dar cu salarii fixe, sigure,
cu asigurări medicale și de bătrânete.
Asta la [redacted] college-i.
În vreme ce [redacted] munca principală, de predare, într-un colegiu
este efectuată de adjuncți (profesori suplinitori) [redacted]: 75%.
Care n-au asigurare medicală,
nici de bătrânete ([redacted] retirement plan), și sunt plătiți de
2-3 ori mai prost [redacted] decât profii
titulari (pentru aceeași muncă!).
Echitate capitalistă, precum cea
comunistă!

- 21.03.1997

Au început revistele literare americane
să m-accepte mai des.
Dacă până mai ieri primeam [redacted] doar
refuzuri, acum: [redacted]
sunt chiar invitat să coopere(z) (revista „Sugar Mule").
"Writer's Gazette", „The Laureate Letter",
„Muse of Fire", „Heavenly Thoughts
Newsletter", "ZYX" (broșurici și
broșurele!) mă publică.
Ovidiu Ghidirmic zice că-s celebru
(pe urmele [redacted] unor M. Sorescu, N.
Stănescu), și tot el că-s... bovaric!
Iar prestigioasa St. James Press
îmi solicită biografia pentru
"Writer's Directory". (Acum vreo
3-4 ani, când le-o trimisesem eu,
nu mă băgaseră în seamă!)

*

La Chandler-Gilbert Community College
ne-au pus să semnăm credință (loialitate) guvernului american (altfel ni se
desfac contractele de dascăli)!
Asta oare înseamnă supunere oarbă,
ca sub comuniști?

sunt în ...

*

"Poets' Podium" (Canada) și "The Sunday Suitor" (SUA) mi-acceptă poeme.

*

Dorm greu, ca un pietroi,
mă dor toate oasele.

*

Mai am un rând de lucrări de corectat, și parcă îmi stau în gât! Weekendul ăsta [redacted] n-am făcut nimic altceva.

*

Ești intimidat de explozia științifică și tehnologică prezentă!
Simți că te depășește,
și-atunci abandonezi totul.
[redacted]

Te amețește internetul. E ca apariția telefonului! Are atâta utilitate...
Parcă mă prăbușesc. Mă forțez să țin pasul. N-am timp. E teribil!
Viața modernă e prea rapidă, ți-o ia înainte.

*

Ăștia te lasă să crăpi, mă!
Mă uit cum nimeni nu îți întinde un deget. O societate metalică. Fiecare numai pentru el, și împotriva celorlalți.

Nu te bagă nimeni în seamă decât atunci când are nevoie de tine. Ca să beneficieze. Nu te caută nimeni ca să-ți dea, ci să-ți ia.

Relațiile (connections) joacă un rol predominant. Peste tot ai nevoie de scrisori de recomandare. Unii-n față te măgulesc, iar în spate (recomandări, care-s secrete) te defăimează (Corduneanu față de mine). Sau se prefac că te ajută (I. Drăgan, C. Corduneanu).

Americanii sunt oamenii care-s vorbesc în vorbă, cu poleială pe buze, și sunt indiferenți ori te înțeapă pe ascuns.

Nu valorezi pentru nimeni decât banii (avantajul) pe care [redacted] îi [redacted] (îl) obțin de la tine. Și numai atunci. Pe urmă te uită (nu mai prezinți interes). O adevărată marfă!

Statul nu-ți dă pensie, nu

asigurare medicală.
Te pătimești ca un câine.
[Simt că mă descarc scriind
toate aceste mizerii...]
Conflictul dintre companie și
[redacted] lucrător,
[redacted] dintre colectiv și
individ, dintre particular și
general.

-25.03.1997
În America am învățat să urăsc,
să fii egocentric.

*

Mi s-a scârbit,
mi-e silă efectiv,
îmi vine greața numai când mă-
gândesc, [redacted] darmite [redacted] să mai
și scriu, cover letter ori application
pentru job.
Sute expediate... fără de rezultat!
Democrația americană e o min-
ciună. Banii conduc. Banii în-
seamnă democrație.

*

Nici n-am terminat bine doctoratul,
și acum mă gândesc la studii post-
doctorale.

Cică un profesor universitar te [redacted]
ia pe lângă el, tu [redacted] faci lucrările
de cercetare și le semnați amândoi
sau numai el (!)
Iar dacă nu accepți, te dă afară ca
incompetent! (Ed Oguka, venit din
Uganda, mă pune în temă.)
Am dinat cu el la China Restau-
rant, doi pași de mine, bând bere
chinezească TSINGTAO, și supe [redacted]
și mâncăruri cu mirodenii asiatice.
Edward e nemulțumit de nevasta-sa
care s-a cam „americanizat" și și-a
luat-o în cap. De asemenea, spune
că el — ca african — nu poate
uita că negrii au fost [redacted]
sclavi în America (simte un
impuls de răzbunare și nemulțu-
mire în sânge).
Zice că SUA încearcă să [redacted] împartă
China (a doua supraputere, și contra-
balanță a lor) pentru a pătrunde-o
economic mai ușor.
Cum? Prin bani, propagandă (divide
et impera), și agenți.
(La fel Teresinka afirma că se în-
cearcă dezmembrarea Braziliei:
în partea de nord și partea de sud.)

În unele țări le reușește din plic (Iugoslavia, Cehoslovacia); au încercat (și mai încearcă oare?) și-n România. Dar, în special, uriașă izbândă a fost în dezintegrarea imperiului sovietic fără să tragă un foc de armă. (Nu s-a mai pomenit așa ceva în istoria lumii!)

În prezent se spală creiere, se manipulează conștiințe, se inventează ideologii.

Mass-media are o forță mai mare decât armata. Se demonstrează că bomba de la Hiroshima a fost necesară, chiar umanitară — de râsul curcilor! Palestinienii în Israel sunt uciși ca șoarecii, și asta tot în mod „umanitar" occidental.

– 31.03.1997

I got tired of this life.

Mă scol noaptea, la 3-4, ca să completez aplicații — aprind computerele, tipăresc [redacted] resume-uri și cover letter-e de-nebunesc!

Fără nici un efect. (Cred că nici măcar nu le citește nimeni!)

Am întrebat pe Edward Oguka:

– Dacă [redacted] fiecare instituție angajează [redacted] oamenii lor (cunoscuți prin relații, conecții), atunci de ce mai afișează postul la nivel național?

– Sunt obligați de lege, răspunde. (Este [redacted] o mască de democrație.)

Până când și-n România comunistă se dădeau examene scrise pe post. Deci era mai onest decât în America, unde ți se [redacted] comunică simplu: am preferat pe alt candidat — fără a ți se da nici o altă explicație de ce [redacted] au „preferat" pe [redacted] alt candidat. Comisiile de angajare sunt prejudiciste, discriminatorii (când văd un nume străin ori diplomă obținută în afara SUA, devin refractari).

Iar eu tot completez la aplicații de-mi vine rău! [redacted]

– Aprilie 1997

Până mai anul trecut petreceam două Paști: cel Catolic, la-nceputul lunii,

și cel Ortodox, la sfârșit. (Așa, din respect pentru amândouă.)

Acum nu mai sărbătoresc [redacted] nici unul. (Așa, din nerespect pentru amândouă.) Când văd că o religie e promulgată oficial prin toată mass-media, încep să devin suspect și refuz acea ideologie.

Și comunismul, la urma urmei, era tot o religie.

Dacă, să zicem, budismul ar fi fost la fel propagat, aș fi început să-l urăsc.

*

În capitalism corupția e legală, pe față. Patronul angajează pe cine vrea el, fără a da socoteală. Își pune rudeniile în funcții de conducere în companie, etc.

Și-atunci, unde dracu e dreptate pe lumea asta?

*

Am început să predau și în Baza Militară din Tucson (Davis-Monthan). Am permis special de intrare, [redacted] doar marțea și joia, între [redacted] 7:00–10:30 seara, când predau <u>College Algebra</u>. Curs intensiv, în opt săptămâni să acoperi materia de-un semestru. [redacted] Elevii [redacted] îmi amintesc de seraliștii noștri, care primeau o spoială de învățătură, o foiță [redacted] la suprafață ca să le marcheze golul cultural.

De fapt, școala publică americană, după părerea mea, este o <u>pseudo-școală</u>. (Dar, poate că nici n-au nevoie de mai mult!)

Elevii/studenții aici sunt scârboși: întotdeauna e vina instructorului pentru ceea ce nu știu ei!

Foarte delicat să fii profesor în SUA!

–06.04.1997

Duminică. Făceam baie caldă (fierbinticică — stilul meu) în cadă. Și mi-a venit rău — pentru prima dată în viață...

Muncesc prea mult

Sunt, nu stresat, ci extenuat

Cu oasele ruginite de reumatism

*

M-a-mbătrânit atâta lipsa asta de siguranță...

Henry Matisse a murit [redacted] în
anul în care m-am născut
eu. (A pus bazele expresionis-
mului abstract — care-mi
place.)
Privind pânzele lui (netradiți-
onale) parcă-mi vine pofta iar
să pictez.
[Ah, am atâtea proiecte de rea-
lizat!
Când o să am, Doamne, răga-
zul necesar?]
Sufăr de lipsă de timp
și de timp de lipsă...

*

Pierzându-mă în atâtea în-
cercări, atâtea neterminări,
atâtea mai ales eșecuri...
MOR MEREU CÂTE-UN PIC.

*

Ar trebui să scriu o carte despre
corupția din America
(la Desert Vista College, în
Tucson, a fost un post de
instructor de matematică a-
nul trecut, dar au fost
angajați doi, unul dintre
ei, Perry Higgins, era pila
Angelei Zerdavis — [redacted]
decana de studii)
să scriu despre discrimina-
rea emigranților,
despre izolarea individu-
lui într-o societate robotiza-
tă,
despre cum se prefac unii
că te ajută (fără să miște
un deget!),
despre supravegherea electro-
nică a omului de rând...
să scriu.

*

Emil Constantinescu să se
ia de mână cu Corduneanu:
oportuniști fără pereche!
Au profitat de pe urma co-
muniștilor, și-acum se dau
mari democrați. Tot ca să profite!
Constantinescu are chiar
mutră de marionetă —

un fanariot occidental! Îl duc alții de barbă ca pe țap! (Se-alege praful de țara asta!)

*

Primesc „Luceafărul Românesc" pe gratis. Și nici așa nu-l mai citesc. Prea multă propagandă! (Refuz îndoctrinarea!) Situația din România este mai proastă și decât sub Iliescu, dar se prezintă altfel („program de austeritate"). Hoții de ziariști au schimbat unghiul de reflectare a realității. Dacă președinte ar fi fost altul, nepeplacul americanilor, în aceleași condiții s-ar fi scris despre dezastrul românesc.

Curvă e politica asta, nu trebuie pierdut timpul cu ea!

*

I feel frustrated in this country.

Aud că și alți emigranți sunt în aceeași oală.

*

People are pregidists in this country.

*

Dacă trebuie să te interesezi numai de bani și de muncă, atunci când mai trăiești?
când mai iubești?
când te mai relaxezi să uiți de toate grijile!

-10.04.1997

Marțea și joia sunt înebunit! Plec la 8 dimineața de-acasă, conduc 2 $\frac{1}{4}$ ore până în Chandler, campusul din Williams, [redacted] predau Trigonometria (10:40–11:55), Analiză Matematică III (12:15–1:30pm), mănânc (pachetul de la frigider)

conduc din nou 8 mile (vreo 15 minute) până la celălalt campus (din Pecos Street), pun benzină la mașină (ca să mă țină și pentru întoarcere), verific corespondența internă primită (mai mult junk-uri), predau Algebră I și II (2:45–3:00 pm) al treilea curs.

Din nou pe navetă: 2 ore pe autostradă până în Tucson, ajung acasă: mănânc, fac un duș (ca să mă înviorez), mă schimb și plec la Baza Militară unde predau al patrulea curs din ziua respectivă: Algebră III (7:30–10:10 pm), la 10:30 seara sunt în fine definitiv acasă.

Abia aștept să se termine semestrul (pe 19 mai)! Și n-o să mă înham la atâtea munci iar.

Mai dăi dracu de bani! N-o să mă distrug pentru... America! Mă pot muta și-n altă țară. (Ast-noapte mi-a venit ideea cu Suedia. Numai limba să nu fie problemă. Să merg, ori telefonez, la Ambasada suedeză din Washington D.C.)

– 12.04.1997

Regina Angliei... o babă! Cocoșată. Te enervează când vezi în ce lux trăiește! Oare, cu ce drept? Atâți servitori în jurul ei, și camarilă!

Pe canalul 27 prezintă vizita ei cu <Britania>, la Cape Town, în Africa de Sud. Câți bani cheltuiți cu plimbările (din taxele săracilor oameni de rând)! I-aș împușca pe ăștia născuți bogați! Care nu știu ce e munca... și nu le e teamă că mâine îi dă afară, și n-au unde să doarmă, fiindcă nu pot să-și plătească chiria...

Regina Angliei își luase cu ea pe vapor 7 tone (t-o-n-e!) de bagaje pentru 7 zile! (Și Ducele de Edinburgh!

*

Se pare că n-o să fac eu purici în America.

– 13.04.1997
Viața e tristă, monotonă.
Duminică anostă.
De la o vreme, în weekend-uri, nu fac altceva decât tot treabă:
– curățenie prin casă (aspirat, șters geamuri, spălat covor afară pe iarbă cu detergent și frecat cu peria);
– corectat lucrări (teste) — am acum 6 clase!
– răspuns la scrisori.
Doar seara mă mai uit la televizor să mă odihnesc. Și-ntre timp mă gândesc, îmi ordonez ideile, tai din caiet pe cele rezolvate, pun un semnul întrebării la cele în dubiu (greu de îndeplinit)...
Și viața trece, îmbătrânesc și nu mai mă angajează nimeni.
Viața e tristă și searbădă.
Dar, când [redacted] recontinui Gogol cu „Suflete moarte", mă înviorez — și parcă [redacted] inima zâmbește în interior.
Și până la urmă Gogol ăsta mă face de râd tare, de unul singur, ca ăl nărod!

*

Simt că mă părăsesc ori trădează toți prietenii... (fiindcă [redacted] nu mai am bani să le dau!)
Până și lui Dumitrescu! (îmi pretinde să-i plătesc Florentei Istrate că el folosește e-mail-ul ei să [redacted] țină legătura cu mine. Nu mi-a spus de la început, că mă lipseam!)
Au ajuns mulți să mă urască (având impresia că eu o duc bine iar ei rău).

*

„ești vesnic neliniștit, poate nefericit, și nu-i poți nici pe alții fericiți — mai ales pe cei care nu te înțeleg.
(...) Tu reprezinți pentru mine ceea ce am visat de-o viață: o iubire imposibilă, care îți dă sensul vieții, al căutării, al speranței („All is possible, the impossible too!")"
[Vali]

-18.04.1997
Sunt câteodată așa de obosittt... [redacted] că-mi zic, vinerea asta nu mai mă duc "la tutoring"... (pentru 17$ numai pe 3½ ore?). Dar [redacted] în ultimul moment, după ce-l iau pe Sidu de la școală, mă răzgândesc...
Îmi trebuie bani pentru mers în țară... pentru închiriat o cameră pe undeva (mă dă nevasta afară din casă! [redacted] ... o să mă re-însor eu, și-mi iau una de optsprezece ani). Nu știu dacă o să pot supraviețui... Caut chirie până în 200$ pe lună (și să mai strâng mâncarea la 150-200$ ca să [redacted] rezist).
Vorbisem cu Nicoară să mă mut, temporar - până la găsirea unui serviciu, la el. Dar, ieri, mi-a tăiat-o Aurelia:
— N-ai loc la noi, suntem prea mulți.
(deci nu sunt dorit...)
Zice că ea se mărită, și-aduce unul din California,

român, care n-are viză, n-are servici — vinde casete spaniole (dar, ce fel de casete? nu știu!); a [redacted] venit din... Argentina, a stat vreo doi ani și-n Germania...
În condițiile astea de nesiguranță financiară, de stres, de supramuncă, de obsesia negăsirii unui post, îți piere și apetitul sexual, și potența!
Mulțumesc, America, pentru mizeria morală în care mă ții.

*

"Sunt convinsă [redacted] de faptul că, împotriva marilor întorsături ale destinului, opuneți delicatețea spiritului."
(Ada Cristoiu, Bălcești, Scrisoare [redacted] din 10 aprilie 1997)

-20.04.1997
ÎN AMERICA TOTUL SE MĂSOARĂ ÎN BANI. Umanismul este egal cu zero.

*

Englezii sunt atât de îndoctrinați, încât și pronunția în limba lor

trebuie să copieze/imite pe a regi-
nei.
Femeia aia e mai mult decât un dictator. [redacted] Nici Hitler sau Stalin nu pretindeau așa ceva!

*

N-am nici cea mică poftă să corectez teste și <u>homeworks</u>! Nici în weekend nu pot și eu să mă odihnesc... mai ales că-n cursul săptămânii trag din greu la navetă, pregătit lecții, predat la șase clase în patru campusuri. Decât [redacted] muncesc pentru alții, nu mai am timp deloc și pentru mine. Parcă viața nu-mi mai aparține! (Mi-am vândut sufletul... banilor!)

Și, totuși, trebuie să corectez testele de la Ecuații Diferențiale (MAT 262) chiar în ziua de Florii.

*

Pe la câte uși închise am bătut până acum [redacted]... de-am ajuns la disperare (cu postul).
Nu s-o schimba ea, roata, să se mai roage și alții de mine?!

*

Ce naiv eram în România când ascultam „Europa liberă", auzeam pe Corduneanu dând interviuri, Academia Româno-Americană... o, ho, ho... mă gândeam că ajuns în America abia așteaptă ăștia... mă-ajută, mă iau în primire...

Nici vorbă! Să te vadă că mori în stradă, și [redacted] nu se uită la tine.

Mare propagandă, prostind atâta lume! Câți bani bagă [redacted] americanii în spălarea creierelor, în manipularea conștiințelor! În perfecționarea mass-mediei, în transmiterea ideologiei lor!

*

Am dat examen cu cărțile deschise [redacted] (studenților) la Ecuații Diferențiale.
E permis așa ceva (mai ales când consideri că-s multe formule

– 22.04.1997
Am avut un interviu la Gateway Community College. A decurs prost.

Mi se împotmolea limba. Am tras de păr răspunsurile ...
Și-am mai pierdut și [redacted] două cursuri de predat la CGCC. (O să mi le taie din salariu.)
Oricum, era pentru liceu postul și numai temporar (un an). Chiar ar fi bine să nu mă aprobe!
([redacted] La adolescenți e problemă mai mult [redacted] cu disciplina [redacted], decât [redacted] cu predatul. Trebuie să te transformi în polițai, să inventezi metode <u>fane</u> să-i atragi să te asculte și [redacted] să-i determini să lucreze. Una, la Desert View High School, a adus odată un clopoțel, și când făceau gălăgie elevii suna din el cât mai tare. Alta, tot acolo, punea ștampile pe maculatoarele [redacted] celor care stăteau cuminți. Și tot felul de aiureli de-astea! De-nvățat mai ușor... să nu se ostenească prea mult!)

*

Iată-mă la vârsta lui Gogol: 43 de ani. Îl voi depăși și pe a-

cesta (ca longevitate!)...

*

Cu Gigi Mihai, secretar literar la Teatrul „George Bacovia" din Bacău, discutat la telefon. Vrea numai piese cu 1-2-3 actori (recitaluri mai mult, pentru [redacted] vreun actor). Deci nu <u>metaistoria</u> mea cu sute de [redacted] figuranți (personajul colectiv) [redacted].

*

Singur în noaptea de luni. Acasă. Dorm ca un perete, neclintit, de la 6-7 seara până a doua zi dimineața. Toată oboseala adunată în cursul săptămânii să se scurgă afară.
Și-mi mai permit luxul de a vedea o casetă sexy ("Delta of Venus") [am avansat „înapoi" de la [redacted] filme porno], și-un fel de documentar cu Al Capone.
(După el avea să răsară Hitler, de proporții mult mai mari.)

*

„Ce mi te tot plângi de viață?
Înfrunt-o cu vitejie, olteanule!

Părerea mea este că n-ai ce căuta în Africa: boli, călduri tropicale și ecuatoriale, țânțari, putoare, Sida, Mobutu etc. Stai acolo unde ești, prinde rădăcini îmbogățește-te! S-au îmbogățit ei toți țiganii cei hoți, aici la noi, cum să rămâi sărac (< șomer>, auzi?) tocmai d-ta, oltean șmecher?

(...) Scrie-mi te rog mai mult! Spre binele d-tale! Exersează-ți atât de prețiosu-ți stil incisiv-satiric, căcăcios-păgubos și, vai — spre fericirea celor ce te citesc — atât de fermecător prin fragranța lui originalitate."

[Ion Rotaru, București, Scrisoare din 18 aprilie 1997.]

*

America se va destrăma din interior (de prea multă diversitate) — ca orice imperiu de fapt. Și de prea multă aroganță. Și de prea mult amestec în treburile altora.

*

Boșii de azi vorbesc frumos,
se îmbracă elegant,
acordă mare importanță suprafeței
— dar sunt goi sufletește,
egoiști,
avari,
falși,
profitori numai.

Noua generație de oameni.
Omul Nou Occidental!
Partea inumană a umanității contemporane.
Nu se uită ăștia la tine să crăpi în stradă! Un sânge rece și albastru-n ei... O piatră s-o înmoi mai repede decât inima lor!
Spirite calculate,
curate în afară
murdare înăuntru.
Persoane în care să ai încredere zero la sută! Și cu cât îți vorbesc mai frumos, cu atât te mint mai tare ori caută să te înșele mai mult.
Ăștia reușesc în viață.

[redacted] *

— De ce nu te angajează ca profesor!? zice Machedonu (Aurică): pentru că nu ești de-al lor. Străinii răzbat greu.

Tu [redacted] nu ești nici decis ce să faci, și asta te macină...

[redacted] [redacted] *

[redacted] Examen final la Trigonometrie. Stau în clasă și citesc din Radu Petrescu „Ocheanul întors". Omul ăsta parcă scrie în gând. Liniștitor. Să nu supere pe nimeni.
Natură multă, chiar prea multă — și cât de nuanțată. Prea fin și sensibil.

Și mă gândesc la plecarea spre România și mă bucur. O să merg la mare. Ah, n-am mai fost de [redacted] când? Să uit de tensiunea americană a găsirii unui job, de naveta plicticoasă, de nevasta care mă urăște, și de teama că mâine n-o să am unde dormi.

Locuri atât de banale, uitate de lume, deloc importante, capătă culoare și vitalitate, se înaltă, se dimensionează, devin extraordinare la Radu Petrescu. Parcă aș vrea și

eu acum să fiu un dascăl de țară, într-un sat pierdut, primitiv și [redacted] necunoscut.
Petriș, Viforâta, Dipșa.
Melancolia autorului mi se potrivește.

Mă plâng în stânga și-n dreapta, am apelat la [redacted] toată suflarea [redacted] omenească pentru un job.
Vreau ceva stabil, să nu mai am grijă, [redacted] ca să [redacted] pot [redacted] să scriu.
Doamnele de la ASU [redacted] cu amândouă mâinile luau ieri donațiile mele de cărți și reviste către bibliotecă, dar când [redacted] când să m-ajute... s-au fofilat (că nu-s în domeniu).

Stabilitatea mea se numește instabilitate. Nu mi-am găsit niciodată făgașul.
Dar, când îl voi găsi, voi înflori în știință și cercetare.

Spațiul dintre spații
Timpul dintre timpi

Folosirea acronimelor, inițialelor numai, verbelor [redacted] decapitate de auxiliare („Cumpă-

rat un nud de Pallady" "Primit astăzi [redacted] trei plicuri de la ea") dau un mister ecriturii radupetresciene, crează un timp etern.

Oare cum o arăta iubita lui, cu care se întâlnea în Bistrita, acum? Atât de fină [redacted], cum o descrie, în prezent ar fi vreo babă scofâlcită, uscată ca un zgârci sau poate [redacted] fi și murit
[45 de ani [redacted] trecuți de-atunci].

*

E bine că americanii învață și bătrâni, nu se sfiesc. Vin cu părul alb și chelie la cursuri. Căsătoriți, cu copii.

*

— Ești cetățean american!? Dar... sărți! când deschizi gura te cunoști [redacted] ca străin.
După asta se iau ei: accent, limbă.

*

[redacted]

Ce nu-mi place la jurnalele astea (sic!), este că se tot repetă. Scriu astăzi despre 15 mai, scriu anul viitor despre 15 mai, scriu peste zece ani despre 15 mai... și uite-așa. (Ar trebui să nu mai pun datele ca Radu Petrescu, fiindcă tot nu

sunt importante (cu mici excepții).
Este prea îmbâcsit de literatură franceză "Ocheanul întors" — noi, românii, plătim tribut acestei culturi. Ar trebui [redacted] s-o mai dăm și cu alte nații, mai exotice, mai îndepărtate, mai deloc cunoscute la noi.

Simțim o saturație occidentală. Și ei, vesticii, împrumută din folclo[redacted] rul negru (vezi Gloria Estefan, cântăreața emigrată din Cuba în SUA), din legende și mituri asiatice, [redacted] din obiceiuri tribale [redacted] amazoniene.

Se miră ce să mai inventeze! Lumea e copleșită de abundența creațiilor de orice [redacted] fel. Este o inflație de artă și artiști, de literatură și literați, de muzică și muzicanți. Și-atunci: cine răzbate, cine sunt cei aleși să se afirme?

Jurnalul [redacted] radupetrescian începe să plictisească, să monotonizeze. Dacă al meu este de idei, al lui: de peisaje și banalități (însă

frumos colorate): « locul unde nu s-a întâmplat nimic »... Autorul le arcuiește minuțios, le tușează și ascute subțire, revine cu alte detalii, le pătrunde până-n măduva oaselor — excelează în descrierea naturii (care, pe un american nu l-ar interesa nici cât negru sub unghie!) [redacted] cititorii vor acțiune, bătăi, senzațional. Faze tari la poarta inamicului. (A dispărut perioada romantismului.)

Ce diferență între figura melancolică/visătoare a lui Radu Petrescu de pe coperta din urmă a cărții, și poza mea de cowboy român în vestul sălbatic! El e mai apusean, eu mai oriental (cu sângele clocotind). Eu, pe vremea [redacted] lui, a anilor cinzeci, ar fi fost imposibil să nu ajung la pușcărie. Nu mă puteam abține. Mă lua gura pe dinainte și-ncepeam să critic (ca peste tot pe unde mă duc!). Îmi fac greutăți singur.

*

Am fost prins de o [redacted] searbădă apatie în ultimele zile. Lungit în pat, cu ochii deschiși, visând la nimic, atingând din când în când încercând să fac ceva — și nimic... Și am de corectat o groază de lucrări (final tests).

*

Plouă mereu în [redacted] jurnalul [redacted] radupetrescian. Vreme de scris, citit, și dormit.

E bine că el [redacted] nu cunoștea [redacted] disperarea rămânerii fără servici; liniștit să picteze și mediteze, să colecteze icoane pe sticlă. (Eu nu mai pot nici gândi până [redacted] nu găsesc un post stabil.)

*

Nu mai pot să corectez lucrări. Saturat. Mă forțez. Pe ultima sută. N-am nici o tragere de inimă. Merge așa de greu, de parcă mi-ar [redacted] îndesa cineva surcele pe gât, care nu pot să intre fiindcă se împiedică în cioturi de colțurile gurii, gâtlejului, de maxilare.

[redacted]

Am ratat un interviu: la Cochise College (Douglas). De două ori a sunat Donna după mine (de la Personal). Nici pe 21 mai, nici pe 9 iunie nu pot participa (fiind în Europa) [redacted]. După ce că sunt cum sunt... mai am și ghinion

*

Mă simt așa de descurajaaat,
fără vlagăăă, fără apetit.
[Și peste câteva zile plec în România.]

*

[redacted]

Și tocmai pentru că americanii fac mișto că nu pot să pronunțe numele-mi de familie [o presiune psihologică să-l schimb], mă [redacted] provoacă și mai mult să-l impun ca noțiune în matematici, să se transforme în <u>nume comun</u>, să fie obligați [redacted] cercetătorii să-l învețe și pronunțe.
Ba și-n filozofie și psihologie să fie inclus. (Am niște idei tari.)
[Efectul contrar așteptărilor dumnealor: să se împiedice și mai mult de ceea ce mi-l fac!]

*

Citind Anton Holban (după Gogol) mi se pare: alb, monoton, steril. O carte "care nu dovedește nimic", decât interiorizare, învârtire în cerc, searbădăciune. N-a avut talent literar ca Radu Petrescu, ci voință și unchi-eseurie ([redacted] în Eugen Lovinescu) după mamă. [Sângele apă nu se face.]

*

– De unde sunteți?
– Din România.
– O! exclamă Marjorie, studenta mea la Trigonometrie, Nadia Comanici [nu pronunță „ă", iar [redacted] „e" îl citește „i"]. Îmi place de ea.
O țară înseamnă un nume.

*

– Ce te plimbi tu, cu mâinile la spate, și mic... prin fața mea... „Tati, să-mi cumperi și mie un omuleț."
Acasă vorbim românește. Nu din vreun patriotism, să fim onești, ci fiindcă ne este mai ușor. Mai rapid. Iar socrii habar n-au de engleză.

*

GHIDUL (MANUALUL) EMIGRANTULUI acest jurnal. Nu pot scoate capu-n lume de rușinea celor scrise-n el. Dar mult sufletesc oltenesc pus în cuvinte.

*

Un român venit din țară și dus la biserică:
- Ooo, ce de conaționali. Dacă ar fi ăștia toți să muncească în România, acolo...

*

- Acilea, zise, ce fac bre? Că beau o bere singur acasă? Parcă-mi intră cu creci pe gât!

*

Obicei american să aibă dinții frumoși. Se duc [redacted] la dentist regulat, să și-i curețe.
Când zâmbesc să-și arate fasolea de doi țoli.

*

Cu cât mai tineri emigranții, [redacted] învață mai ușor [redacted] engleza.
Vârstnicii: deprinderea limbii este proporțională cu studiile avute.

*

Mașina mea: când nu merge, <stă>!

[redacted] *

[redacted]
Cum plutesc norii ăștia în aer! Trece avionul prin și pe deasupra lor.
Din depărtare pământul pare acoperit de nămeți de [redacted] omăt, ori pupumă de vată. Iar când avionul coboară sub nori (să aterizeze la Minneapolis/St. Paul), parcă ne-am scufunda pe fundul mării cu un submarin.

Lângă mine un tip citește Stephen Frey, „The Vulture Fund", 1996, un best seller despre bișnițuri bancare pe Wall Street. Mafia albă (cei care fură pe hârtie). Hoți electronici [am citit, odată, că unul s-a îmbogățit [redacted] din transferarea zecimilor de cenți care rămâneau de la conturile oamenilor într-al său; de exemplu: [redacted] 1251,432$ deveneau 1251,43$ în contul persoanei, iar 0,002$ (două zecimi de cent) [redacted] se mutau la el; și procedând așa la milioane de conturi...]. Și șmecherii se modernizează — ca [redacted] să „reziste" în... meserie!

*

Omoruri pentru pământ în Dolj, scria Mircea Canțăr în <Cuvântul

libertății>. Și am poftă să scriu un roman à la Rebreanu.

*

Întotdeauna în avion, și privind pe hublou, îmi imaginez dacă aș fi agățat pe aripă... cum m-aș ține... în vântul creat de turbine [redacted] și-n soarele orbitor prelins pe metal.

*

Cu Northwest Airlines și nici KLM (olandeză) nu mai zburasem. Le-ncerc pe toate. (De obicei cumpăr la cea mai ieftină.) Deși la Delta [redacted] făcut frequent flyer (câștig milele la fiecare zbor, cu care mai târziu pot călători gratuit).

În Boston ne coboară obligat, chiar dacă unii continuăm spre Amsterdam. „Pentru securitate", ni se explică.

*

Scriu despre viața mea, care, probabil, nu interesează [redacted] pe nimeni. (Mă plictisește și pe mine!)

*

Pistolul de laser nu mai e folosit fiindcă [redacted] produce cancer. Poliția se ține după tine să-ți vadă viteza. La excese exagerate, îți pune cătușele.

*

Lacul Bartlet. Vegetație, apă curată. 12$ permisul de pescuit pe-un an în Arizona (orice lac și râu din mediul [redacted] rural). Pentru urban iei alt permis.

*

Ora 7:49 (Eastern Time), seara. Mă aflu deasupra Atlanticului (la 7 Km). Oare, ce jurnal ar fi scris Radu Petrescu [redacted] dacă [redacted] trăia viața mea (agitată)? (Internațională.)

Prin microfoane stewardesa anunță și-[redacted]n olandeză. Seamănă cu germana, un pic mai rotunjită. Fiindcă nemții când vorbesc, colțuros, aș zice răstit și strident, parcă aruncă pietre din gură.

În locul unui sătuleț nenorocit, transformat în centrul unei [redacted] lumi e mai palpitant să descrii continente, oceane, și țări întinse.

Ce mă surprinde plăcut în [redacted] proza lui Holban: eroina principală (Irina) nu e nicio frumusețe (ca-n mai [redacted] toate cărțile șablon), nici [redacted] mediocră (ca oamenii obișnuiți prinși de Cehov și Gogol), ci o femeie „urâtică" (după expri-

marea tatălui lui Sandu), fără personalitate, indecisă. Și pe mine m-a atras descrierea urâtului ([redacted] în unghiuri diferite de Baudelaire și Arghezi).

*

Vreau să-mi pun jurnalul la punct. Atâtea goluri: călătoria în Franța-Germania-Austria-Ungaria-România (1992), conferințele din Brazilia (1993) și însemnările marocane (1982-4).

*

În avionul de Amsterdam nimeresc lângă [redacted] un cuplu [redacted] din Iowa. Părinții fetei, americani fără vreun [redacted] ascendent român, au emigrat în... ghiciți?... România! (la Târgu Mureș). De doi ani sunt aci, și se simt bine.

Iată și fenomene inverse!

*

Ce-mi plac gogoșile astea cu varză! (curechi, zic moldovenii). Costă câțiva bănuți doar (la Chișinău, lângă autogară). Mi se pare ciudată combinația: dulce + acru (împreună).

*

De-o jumătate de an merg șchiopătând. Stângul. (Nu-i găsesc leacul.) [redacted] îmbătrânit.

Par

*

Mă rup dintr-o lume [redacted] (America) și intru în alta (Europa). Trăiri diferite. Timpuri paralele.

*

În Rapidul de Chișinău un băiețan din Soroca (pe malul drept al Nistrului) spune că pe vremea lui Brejnev era mai bine (servicii asigurate, și se găseau de toate).

Acum se ocupă cu micul trafic

*

[redacted] Vinul după bere e-o plăcere.
Berea după vin e un chin.

*

— Când vine primăvara mă îmbolnăvesc, zice G.

— ...?!

— [redacted] studentele își dezgolesc [redacted] picioarele. Fustițele se ridică [redacted] (ori se scurtează) [redacted] mult, [redacted] altele se [redacted] crapă în față [redacted]/spate ori lateral dezvelind coapse albe până sus, tot mai sus...

Sexul frumos își provoacă inamicul masculin.
Chișinăul este orașul cu cele mai frumoase fete (din câte am văzut eu).

*

La «Gaudeamus» văd un film [redacted] (tot american, nu mai scapi de ăștia, au invadat lumea!) subtitrat în rusă și scris în română. Ca să împace ambele limbi. „Erotica" se numește (sexi-porno). Lângă mine Lilia zâmbește, încremenește, nu prea știe cum să reacționeze. Îi strâng degetele cu putere, îi încălzesc mâna.

*

Raisa n-a fost [redacted] la demonstrațiile basarabenilor pentru independență, [redacted] și con-naționalii i-au zis că e MANCURTĂ. O-ntreb ce-nseamnă: unul (una) care nu știe ce vrea, nu e pentru nația lui (ei), nepatriot(ă).

*

Mă căznesc să citesc pe chirilică ([redacted] cunosc doar literele mari de tipar; nu înțeleg [redacted] scrisul de mână). Lilia mă corectează. (Parcă aș fi un analfabet!) Dar ea [redacted] descifrează greoi cărți în scrierea latină.
[Cât m-așteaptă pe mine la [redacted]

Spitalul citește [redacted] nuvele rusești de Kuprin.
Eu răsfoiesc Topârceanu (și iată cât [redacted] a putut greși un mare critic Lovinescu, în privința satiricului poet).

*

Sora Pepă, care [redacted] (vai!) îmi face clisme [de patru ori marți seara, o dată miercuri dimineața] la Spitalul Republican din Chișinău, e drăguță ca [redacted] o vrăbiuță. Mi-e și rușine de frumusețea ei când îmi dau jos pantalonii și-ntorc fundul, culcat pe-o parte. Este micuță și cu părul legat la spate [redacted] precum o coțofană. De la distanță parcă aș strânge-o în brațe. Mi s-ar topi la piept.
Îndrăznesc și-o întreb dacă este căsătorită.
— Nu.
Mă bucur în gând. Dau să zic ceva dar amuțesc, și rămân [redacted] cu privirea ațintită la dânsa.
Observă [redacted] că o plac. Zâmbește cu [redacted] buze [redacted] fragezi și minione. Ah, atât [redacted] de dulce, că i-aș face o declarație.

*

Mai sateni/bruneti: moldovenii.
Rusnacii, ucrainenii mai blondini,
zalaciti.
[redacted] zici mă simt altfel,
e sângele meu.
Îi înțeleg pe basarabeni,
dar parcă vorbesc diferit:
– „nu a lucrat telefonul" în loc
de „nu a mers telefonul"
[traducerea mot-à-mot din ru-
să?];
cum poți să zici „nu a mers", îmi
reproșează Laur, feciorul cel mare
al gazdei, [redacted] că [redacted] n-are picioa-
re telefonul să meargă!
– „– Mulțumesc.
– Poftim"
în loc de
„– Mulțumesc.
– Cu plăcere."
– „i-am făcut întâmpinare" în loc
[redacted] de „l-am avertizat"!

*

[redacted] Fete trăsnet! Ți se ridică sângele în
cap... Hai să te duc la rusoaice,
râde Laur. Dar să știe puțin române-
ște, ori engleză, ori franceză —
să mă-nțeleg cu ea, răspund.

– Păi da, mă-nteapă Laur, cu
părul sur și mintea-n cur! Ru-
soaice-ți trebuie ție?!
– Și cum faci, cum [redacted] și cum...
[redacted]
Râde Laur:
– Îi zici că e frumoasă (crasivaia),
că o iubești (ia liubliu tebea)...
mo... mo... mo... giu... giu... giu...
Iar profesorul C. altădată mă [redacted] apos-
trofa[redacted]:
– Păi tu vii la doctorat, ori la fe-
mei?!
Numai că rusoaicele noastre ne-au
tras plasă. Noi așteptam ca idioții
în stație la <Ionel> — ne-am
mai dus și cu taxiul.
Și mă gândeam la romanul lui
Gib I. Mihăescu (vâlceanul meu din
Drăgășani) „Rusoaica", și de-aici cu-
riozitatea de a cunoaște „mai pro-
fund" [redacted] una.
– Nu le dai bani, numai o masă la
restaurant. Pe urmă rezerv eu o came-
ră la un prieten (îi plătim)...

*

Odesa. 31 mai 1997.
Nici o problemă la granita moldavo-ucraineană (Kuciurgan).
Tren cu bănci de lemn. Copii cersind. Seminte, gogosi cu cartofi, trubocika (prăjiturică la cornet, cu nuci și dulceată).
Tighina și Tiraspol, unde-au avut loc lupte între moldoveni și separatiștii ruși. Grupul Ilascu e celebru în [redacted] lumea întreagă.
Ucraina e mare, pustie, și săracă. Stepă. Cazaci.
Răpănoasă Odesa la intrare. Oraș vechi. [redacted] Ca oricare din România. Transport gratuit pe tramvai și [redacted] troleu pentru toată lumea!
Schimb 100 $ pe 184 grivni (moneda locală).
Odesa. Curat. Cochet.
Restaurant pe malul Mării Negre.
Cu Lilia, blonda traducătoare.
Bere Gösser germană. Tot blondă.

- 1 iunie 1997
Fanfară militară. Dansuri ucrainești [redacted] (băieții cu salvari roșii ca turcii, sărind căzăcește; fetele cu marame de flori pe cap zâmbind cu buzele rujate). Lângă monumentul lui Emmanuil de Richelieu [redacted] care-a pus temelia orașului

(1804-1812).

În Rada Portului: ansamblul „Drujba" (Prietenia) cu dansuri [redacted] țigănești, evreiești, americane, venezuelene (pe lângă cele rusești).
Scările Potiomchin (amiral ucrainean) [câte? 200?].
Fete mici, ca niste furnicute, se-nvârtesc în formatie.
Seara: la Teatrul de Operă și Balet din Odesa: arii din „Lacul Lebedelor" de Ceaikovski, și „Don Quihote" de L. Minkus. Printre balerine și-un nume moldovenesc: N.N. Vulpe (scris cu litere chirilice în program).
Lili [redacted] este încântată de [redacted] arhitectura și design-ul teatrului (stil Viena baroc și Renașterea Italiană). [redacted] În timpul restaurării s-au folosit 12 kg de aur.
Albul dă puritate balerinelor. Castitate. Frumusete. Fragilitate.
[Actrițele își arată chiloții pe scenă.
Actrițele, îmbrăcate dezbrăcat.]

*

Poze lângă o sofora japoneză (pom sădit în 1835, cu crengile împletite ca toate visele!).

Mâncăm cartofi* copți umpluți cu [illegible] pe masă).

carne.

*

Pe stradă mai mult rusește decât ucrainește [redacted].
Lili vorbește, discută, întreabă în stânga și-n dreapta, dar [redacted] nu-mi traduce! „Păi, mi se pare atât de natural, îngaimă, încât uit că tu nu înțelegi nimic."

*

Rușii-și umflă nările cu vodcă
și pleacă la război
Înainte pentru patrie!
Și, uite-așa, au cucerit jumate din lume.
Rusoaicele beau și ele (vodcă), dar mai puțin.

*

Bănci pe plaja Arcadia.
Valurile mării parcă-s vii.
Strașnic.
Câte unul [redacted], negru, te amenință.
parcă-l împinge cineva.
Seara, și privesc marea ore în șir...
Iehoviști pe dig (ne citesc din biblie).
Fete destinse, calme.
Ne destrăbălăm, trândăvim,
ș... până la saturație (3-4/noapte).
În tacu/Zace dracu!
[Tacu = om tăcut (basarabenește)]
Somn ușor
Vise plăcute
Cu picioare desfăcute.

Sch... pozițiile.
Olesa o poreclea pe Lili... Smărăndița.

*

Cu [redacted] autobuzul (vai de mine!) până la IZMAIL, port la Dunăre.
(N-am găsit vapor Odesa-Constanța.)
Câmpuri splendide de maci. Case solide, [redacted] butucănoase, cu anul construcției pe frontispiciu. Hrișcă. Lanuri de secară.

*

03-05.06.1997
Izolați în Izmail. Viza mea pentru Ucraina expiră. Nu [redacted] suntem primiți nici la hotel!
Amin și Aleluia!

*

Ies parcă jumulit de păr din Ucraina. controale. Suspiciune la adresa mea și a pașaportului. Telefoane la vama maritimă: dacă mă lasă pe vapor (până la Tulcea). Polițistul e moldovean și discută cu Lili românește, iar cu administratora rusește. Abia seara pe la 7-8 suntem acceptați în hotel (și facem un duș cald). [redacted]
—Dar unde voiați să dormim, se sfădește Lili cu ei, na ulița?! [redacted]
(am înțeles și eu: pe stradă).

Femeia, se zice, ține* [redacted] o coastă de drac. Dar Lili are două!
Mă caracterizează ea:
„Țigan aprins ca focul(!)
„De mers [redacted] nu poți, dar ~~după femele~~ nu mai poți te uiți,
„Burtă mare.
mănânci cu poftă.
„Ochi țigănoși.
[redacted] „Șurcat!
„Te gândești numai la p-t.
[Cică dacă scriu expresiile astea ale ei... îmi rupe carnetul.]

*

În piața din Odesa mai întâlnisem un moldovean din Transnistria, vindea apă minerală. Și-n gară altul care făcea speculă [redacted] cu bilete de tren.

*

Alla Pugaciova s-a căsătorit cu Filip Kirkorov, tot cântăreț, bulgar, mai tânăr decât ea cu vreo douăzeci de ani.

*

Basarabenii zic că noi, românii de peste Prut, suntem răi, că îi disprețuim pe ei [rușii le-au băgat în cap [redacted] pentru a ne dezbina]. Până când și Lili credea.

*

Oameni cu dinți îmbrăcați în aur.

*

Te iubesc de nu mai pot
Ca p-un pui de curcă mort.

Te iubesc de nu mai pot
Ca pe-un porc cu sârma-n bot.

Te iubesc la nebunie
Ca pe dracu la cutie.

*

Pe racheta „Ласточка" [Rândunica] de la Izmail [redacted] spre Tulcea. Lili e încântată de peisaj. Părul blond îi flutură în vânt. Are niște ochelari negri de mafiotă. Lua-te-ar naiba!
Vameșii din [redacted] Izmail: moldoveni [redacted] mi-au vorbit românește. Sudul Basarabiei cu Insula Șerpilor au fost [redacted] smulse de ruși. Ce rusificat era orașul!
Un marinar lipovean din Ucraina învățase românește. Îmi spune și-o poezioară:
Ro-mâ-ni-a ța-ră mi-că
De Ru-si-a nu ți-e fri-că.

*

„Dacă nu te razi, nu te culci lângă mine.
(Să ai obrazul ca curul de copil mic!)

*

Mi se ridică nivelul... profesional (!)

*

Marea ți-acoperă șoldurile cu nerușinare.

*

Lili s-a scăpat la „haraso" (pe basarabenește: a dat de bine).

*

Dacă te căsătorești cu mine,
te voi iubi și în franceză și
în orice altă limbă!!!

[Mai sus a scris Lili, [redacted] o zână blondă.]

*

- Unde te-ai pierdut
Pui de turc?
(întreabă D-na Goian la telefon).
- La Tulcea. Și mergem la Constanța, îngaimă Lili.

*

Muzică italiană (Toto Cutigno).
Dansăm. Îi place.
- Mă-~~moi~~ repede, zice ea.

*

Expresia basarabencei mele: (76)
„Lasă jelea!"
(un fel de „lasă-te de fleacuri", „fii serios").

*

[redacted] Blugii mei izăniți
[cum spunea mamare].

*

„Nu mai ai <petrol>?

*

„Vezi, să nu stai la baie o veșnicie!

*

Esenin, poetul satului, a fost curvar și-a murit tânăr, de-o boală venerică.
A scris și poezii despre sex (greu de găsit).

*

La Odesa am văzut tablouri (mixte) de doi pictori: unul (Kovalenco) picta [redacted] marea numai, în timp ce [redacted] altul (Marienko) vasele, clădirile.

*

Puschin, curvar și el, [redacted] mulatru, a murit în duel pentru o [redacted] damă [redacted] foarte frumoasă.
Cică trăia pe seama femeilor.

*

Pe brațul Dunării, în [redacted] vaporasul-rachetă. Acum câteva zile. Pontoane. Pescăruși. Lilia. Sălcii plângătoare. Sate pescărești. Un gât de șampanie. Poze și pozne în aer liber. Maiac (turn de orientare pentru vapoare).
Te faci tăt!
Lili m-alintă: „Țăgan de Oltenia!"
Bronzat tare.
Piele netedă.
Se botește la mine.
Sunt molesit.

*

Constanța. Eforie Nord.
Soare infernal. Arsuri pe umeri.
Femei la plajă. Rupte și sparte.
Soluție contra insolației.
Nazi. (Nu știu cum s-o prezint pe Lili: nepoata conducătorului meu de doctorat. Ei închid ochii. Nu insistă. De la gară cu mașina 43 până la stația Brotăcei.)

*

Degust bere Benecine, Bergenberg... pe litoral. La terase. Frumos.
Plimbări pe malul mării. Baie. Săruturi pe nisip, în [redacted] apă.
L. este entuziastă. Cică îi place România și s-ar [redacted] stabili aici.
(„Înțeleg limba, obiceiuri ca la noi...")

*

... după ce ai și adormit. Nu meritasem măcar un sărut.
E pustiu în jur...
[Din nou mesaj de la frumoasa blondă.
Îmi place când îmi scrie ea, să văd ce simte [redacted], ce gândește.
... Și [redacted] citesc abia în ziua următoare, surprins, cu emoție, cu bucurie — între un tratament terapeutic și altul:
- bazin (în apă călduță și sărată de ghiol, cu gimnastică medicală, și profesorul de sport dirijându-ne;
eu mă bag și cu capul în apă, și-mi intră sare în ochi, mă bălăcesc ca un rățoi!
și când o sărut pe ea, zice: „fugi de-aci că ești sărat"!
- baie de nămol (cu iod și apă sărată),
ieri am cerut-o fierbinte, și leșinasem în cadă; eram grena, cărămiziu... toate culorile.

pe speriase infirmiera. mi-a adus apă rece să beau, și-a înmuiat un cearceaf și mi l-a pus pe frunte și la ceafă. (mă făcusem viteaz: ăăă, eu n-am nimic...)
- masaj (mă doare, dar suport; îi spun s-apese tare)
- diadinamice (trei feluri: schimbând polarizarea).

9 iunie-14 iunie, tratament ambulatoriu, șoldul stâng, spate.
Mă răscolește boala. Noaptea nu pot dormi.
Ah, și n-am voie să intru în mare, mi-înfrâng greu dorința!
(altfel aș anchiloza).]

*

Seara. Desculți prin nisip. E cam rece. Și briza mării.

*

Basarabenii spun: „nu dovedesc", adică <nu reușesc>, <nu pot>;
„pentru tine de lucru nu-i" în loc de „pentru tine nu-i de lucru";
„El schimbă nevasta", în loc de <îl înșeală nevasta>.
Dar se înțelege.

*

Eminescu nu e român, ci „moldovan" (spune Lili, de la ruși citire).
„Moldovan" înseamnă român (precum ardelean, oltean, muntean), replic eu.

*

Iar la băi.
Acasă m-așteaptă o super-femelă.
(Aseară m-am făcut de râs!)
O pun să cânte rusește, [redacted]
și cum mișcă ea buzele [redacted] „Katiușa"...
raz, dva, tri, cazacioc... eu nu pricep o iotă, și-o sărut pe gură [redacted], și ea zâmbește, cu ochii ei albaștri, pe dig, rezemați de-un pilon, marea se zbate, și-o-mbrățișez...

*

Femei despuiate pe plajă (fără sutien): și tinere și babe.

*

Azi din nou te-ai făcut de râs.
Și dacă mai prelungești așa te omenind cu Chișinăul. De-aș fi soția ta te-aș da în judecată și te-aș hrăni numai cu smântână amestecată cu bere ca să nu mai știi de hodină.

- Nu cred, că durerea îți poate provoca plăcere. Îmi închipuiam franceza o limbă ceva mai finuță.
[Tot Lili a scris cele două paragrafe anterioare! De critică...]

*

Lui L. i-ar trebui un harem de ... bărbați. (Nesățioasă!)

*

La Ambasada Americană din Chișinău răspunsul pentru vize se dă imediat: NU. „V-am [redacted] acceptat, dar ne e teamă că nu vă mai întoarceți!" Așa predică la ghișeu chiar consulul, un mulatru urât, chel, diform, cu ochelari. Și câte fete din alea, frumoase ca luna, și tinere, refuzate, nu s-ar fi culcat cu arătarea aia păroasă, de care depinde destinul lor, pentru o viză!
Depunerea dosarului mai costă și 20 $ (pentru un basarabean, mult).
Pe mine, ca sponsor al familiei

Goian, m-a dat [redacted] afară ca pe-un gunoi maimuțoiul de consul. Parcă eram un păduche, ori vreun infractor.

*

Când ies de la masaj, parcă-s bătut cu maiul și-am pielea tăbăcită.

*

- Sunt și la voi românuțe frumoase.
[Lili]

*

Îmi plac căpșunile.

*

Mama zice să nu mai scriu, să mă odihnesc și distrez.

*

De două ori mai scump era pe litoralul ucrainean (Odesa), decât pe cel românesc [făceam raportare la dolar când cumpăram].

*

Am revenit în forță s--uală.
N-am înțeles de ce da și de ce nu (?)
L. mă-ndeamnă să spun pe față că este a---ta mea.

*

sta

Sorescu (Marin) a suferit că n-a avut copii. N-a vrut nevastă-sa, o scorpie (olteancă).
Cică era nătântol (cu mintea numai la ideile lui) de călca-n străchini.
L-ar fi tras pe sfoară rămuriștii cu tipografia (de la Courriol, Lyon).
(Jean-Louis)
Cică el nu i-a descoperit, ci i-a inventat (pe Chifu, M. Ghica, R. Diaconescu, C. Barbu).
- 29.06.1997
Te iubesc, te aștept.
Lili.

{O lună de miere încheiată regretată}

- 01.07.1997
Din nou la drum.
(Să ai purcoiul de bani să te plimbi în toată lumea!)
Olanda. Amsterdamul. Ce verde cretin, tembel [redacted] din avion!
Canale. Iarba mustind de apă. Cum dracu să nu crească aici vaci cu ugerul cât ~~carul~~
În avion găsesc, în sfârșit, și ziare de-ale noastre [redacted] (compania KLM): „România liberă".
Ce trenulețe sinuțe, ce vapoașe! Căsuțe solide.
Mamăăă, ce de biciclete (și alei speciale pentru bicicliști)!
M-am occidentalizat. Nu mai vizitez catedrale și expoziții, ori muzee de artă, ci... Sex Museum! Un fel de istoric despre sex. Lângă Central Station. Și femeile [redacted] vizitează, și zâmbesc. Galeria Casanova.
Un bărbat fotografiat cu un penis de-o jumă' de metru! (Pe bune!)
Cred că-i ajungea unei femele până-n... gât!!
Penisuri sculptate, uriașe. Secvențe din filme porno de început de secol.
Croazieră cu <Holland International> pe canale. O oră.
Explicații în olandeză, germană, engleză, italiană (în funcție de turiști).
Turnul unei biserici din 1614.
100 Km de canale, peste 3 m adâncime. Case pe apă, minione. Spațiu redus. Lupta cu apa.
Arhitecturi de clădiri, secolele 17-18.
Casa Annei Frank (nr. 263), transformată în muzeu.
Băieți cu cercei în urechea stângă.

(Îmi petrec noaptea în aeroport — Schiphol. [redacted] La hotel e prea scump — mi se cer 136 de gulden-i.)

Un neamț, care venea tot de la București, spunea să mă duc la Damstraat (unde-i un bordel cu fete la geam, iar dacă perdelele sunt trase la vreuna înseamnă că e ocupată... are client). Discuți la intrare cu prețul. Prezervativul e obligatoriu — contra bolilor. Prostituatele sunt emigrante.[redacted])

*

Scriu pe sărite, ce-mi aduc aminte. Un jurnal neliniar. Fiindcă: n-am timp, n-am răbdare.

Cândva îmi strângeam notațiile, pe urmă le transcriam cronologic. Acum nu mai pot — pentru că ar rămânea la stadiul de ciorne, niciodată redactate. [Nici până acum n-am finisat excursiile-mi prin Europa (1992) și Brazilia (1993)! De-atunci am schimbat tactica: mai bine: fulgurant, rapid, neprelucrat (brut) dar sigur.]

*

Dan Toma [redacted] a montat cu textul său Emigrant la infinit la Târgoviște. Nici n-am știut, m-a informat M.I. Vlad.

*

Ion Lucian, de la Teatrul [redacted] Excelsior (București), părea interesat în <Păcală> al meu.

*

Am vorbit la telefon cu soția... Ministrului Culturii Ion Caramitru, D-na Carocaș. Era interesată în Metaistorie, zicând că o va împrumuta [redacted] lui Rebengiuc, chiar [redacted] și Beligan-ului.

Greu la deal cu boii zgâbi! Nimeni nu se-ncumete să monteze primele două piese.

[Scriu în Aeroportul din Amsterdam în așteptarea avionului de Washington D.C.]

*

Cartea cu [redacted] interviuri de-ale mele, semnată [redacted] însă de V. Balaj și M.I. Vlad trebuie să iese toamna asta.

*

Deși aveam sinopsele gata din '94, F. Vasiliu s-a grăbit să publice el înaintea mea un volum de poeme într-un vers pilkatiene.

Numai că ale [redacted] mele iar sar peste cal! [nu respectă regula (7 silabe, 6 silabe[redacted]) nu din vreo dorință de-a (sau să) infirma, ci pentru că eu com-
?

pur așa cum sînt, neconstrâns].

*

Petru Minuț, de la Universitatea din Iași, vine la Congresul de la Craiova cu un articol despre funcții aritmetice (și <smarandache>).

*

Raisa geloasă pe mine [redacted] din cauza mutării cu L. Surprins! (îmi zisese că-s „copil"). Mi-a returnat, nervoasă, cadoul (lănțișorul de argint). „Tu n-ai văzut că țin la tine? Vroiai să-ți fac declarație!?" (Credeam că-i sunt indiferent.) Sunt anti-diplomat cu femeile (m-am dat de gol!).

Cam la fel mi s-a întâmplat în liceu când o colegă (de la seria de fete), [redacted] Marcela (Drăgușinoiu), a mărturisit [redacted] altora că-i place de mine și zvonul mi-a ajuns la urechi abia de banchet — când am îndrăznit s-o invit la dans. În rest eram cu capu-n ... matematicile mele. Vedeam în fața ochilor numai „cifre și formule" — și-mi pare rău de irosirea tinereții...

*

Cu Cornel Moraru („Vatra") la telefon. Cu-o jumătate de gură a silabisit [redacted] c-o să-mi mai publice <u>câte</u> ceva.

*

N. Rădescu (U. Craiova) a inclus funcția smarandache în tomul său de teoria numerelor.

*

D-l Cucu, Teatrul „Licurici" din Chișinău, [redacted] citește <Păcală> al meu (prin Raisa conecția).

*

Dr. Victor Scierbocov, ucrainean, de la Institutul de Matematică din Chișinău, afirmă că a primit de la Moscova (<u>Referativnyi Zhurnal</u>) un articol despre „pătrate magice de tip Smarandache" spre recenzie.

*

Revista „Basarabia" [redacted] s-a rătăcit la fam. Ion Goian (conducătorul meu de doctorat). Vroiam să-i contactez.

*

La Uniunea Scriitorilor Moldoveni întâlnesc pe Nicolae Rusu, prozator, care-mi dedică două cărți (iar eu „Fugit").

*

De când cu L., nu mai îmi ardea mie de nici un doctorat. Parcă eram de 20 de ani — un flăcău!

*

Petre Petria scoate ediția a doua din

Personalități vâlcene în care-[redacted]mi include și activitatea matematică.

*

Vecina de lângă casă
Niciodată nu te lasă!
[râde la telefon Tania (Oprea)].

*

La Ambasada Ucrainei din Chișinău atâta alergătură pentru o viză de 3 zile numai (plus 30$ și 10 lei moldovenești).

*

Iavaș, iavaș!
Și după doi ani termin doctoratul (credeam că sunt un veșnic candidat). Aveam nevoie de-această diplomă pentru a [redacted] prinde un post în învățământ.
DĂ DOAMNE, că m-am săturat de nesiguranță! (27 iunie 1997)

*

Am ambiția ca[redacted] acest jurnal să fie cea mai lungă scriere din literatura română.

*

Cartelă telefonică în România. Se evoluează. 40 000 lei.

*

Banchet mare la Restaurantul FLORA. Sărbătorim doctoratul meu. Până la două noaptea. Vin și doamnele (Tamara, Lili, Olesa) spre sfârșit. Și ce mă bucur!

Scriu pe-un șervețel [redacted] sintagme de la petrecere.

Începem cu gustărica haiducului (vorba lui Marin Vasile).

Au participat și [redacted] Iuri Reabuhin (academician rus), Mitrofan Cioban (membru corespondent al Academiei) Petru Minuț (conf. dr. la Universitatea din Iași).

[redacted]

*

„Citești puțin și gândești mult" (nu invers) [Luzin, matematician rus].

*

[redacted] La Chișinău văzut „Însemnările unui nebun" de N. Gogol, în interpretarea Teatrului ‹Mihai Eminescu› din Botoșani. Câtă asemănare/deosebire între autor și Popleșkin, personajul central?

*

La București, [redacted] studioul de teatru Casandra, studenții [redacted] lui Al. Repan interpretează „Ei, drăcie!" după Carlo Goldoni.
Se-amuză Lili, Sila, Victor.
Intrăm fără bani (cu invitații).

*

Brânzei, decanul de la matematică din Iași, zicea despre mine (lui P. Minuț) că-s talentat, dar superficial.

*

Șerban Codrin, haijin valoros, contestă haikul meu (care nu vrea să respecte regulile!)

*

Când tranzir sunt cleios.

*

După ce vom învinge, nu vom mai întreba pe nimeni dacă avem dreptate ([redacted] ziceau românii).

*

Prin ce țară trec iau câte-o casetă de muzică și vederi.
Din [redacted] Odesa am cumpărat ВЕСІЛЛЯ НА ПАНСЬКІЙ ТОРІ, care-mi cântă în mașină de mă-ncălzește... șu șu șu șu... cu chiotele lor abținute, cu sincope... și parcă le văd sufletul.
Am vrut ceva în ucrainește, nu rusește, și Lili mi-a ales.

*

De la Craiova m-am dus la Bălcești cu rata. Ca pe vremuri. Lumea nu mai mă cunoaște. Au răsărit puștani și puștoaice, au murit vârstnicii...
Aceeași șosea pe care am străbătut-o de mii de ori: du-te la liceu, du-te la facultate, du-te pe [redacted] la țară (de la oraș). Și oroarea pe care o aveam la aglomerația din mașină, călătorind mai totdeauna în picioare, și căldura înăbușitoare, și praful îmbâcsit, sudoarea pe față, fumul pe care-l mai aruncă motorul... câteodată rămânea și-n pană, și până poștașul o repara ne aninam de copacii [redacted] de pe marginea străzii — odată s-a-ntâmplat de-am nimerit chiar în livada din Motoci.
Vino de la liceu, vino de la facultate, vino de la [redacted] oraș.
Drumul asfaltat (în sfârșit, doamne, după ani care au durat... secole!). Copii pe biciclete, [redacted] pedalând pe sub cadru.
Vaci. Băbuțe cu bastoane (tineretul a fugit la oraș). Cai păscând. Salarii amărâte.
Toți se-nchină (pe glob) la zeul banului.
Evoluăm încet spre incultura din Occident. Chiar există reacții antiromânești în România.

Realitatea depășește orice ficțiune.

*

„Eu nu sunt român, ci filoromân."
(G. Călinescu)

*

– Schioapeți mătăluță! îmi zicea Lilia.

[Revăd niște însemnări [redacted] din circuitu[redacted]-mi european: România, Basarabia, Ucraina, Olanda. Parcă-am fost în paradis, mai ales [redacted] săptămânile acelea cu L. (Mieroase.) M-a făcut să mă simt ca un adolescent.]

*

Stilul e omul [cine-a scornit-o?].

*

– Literatura ta... mă apostrofa săracul [redacted] îți pui pene artificiale de păun, care sunt baloane de săpun. Matematica e baza, te lansează internațional. Uite, am niște modele la geometriile tale mixte — cu care să rămâi.

*

Tragismul oamenilor mari.

*

– Why are you unhappy?
– I have no reason to be happy.

*

– Tu [redacted] nu-mbătrânești deloc? mi-a zis Covrig (Marin), coleg de generală și liceu?
– N-am timp.

*

Am început s-alerg, ceea ce-i un progres pentru piciorul meu.
Am slăbit vreo 7–8 Kile
(Lili m-a slăbit așa rău!).
Mă misc mai leger.
– Să te scoli de la masă flămând, mi-a îndrugat, ca să nu te-ngroși la loc.
Nu-mi plac bărbații burtunoși.
(Și-ntr-adevăr, m-am văzut într-o poză — luată prin surprindere [redacted] de L. — ce umflat eram, și-n burtă parcă aveam o minge! Cu-atâta osânză ce mi-o stânjenea...)

*

Băile de nămol și apă sărată [redacted] de la mare încep să-și facă efectul. Durerea de reumatism [sechelă traumatorie, diagnosticul] mă lasă. Încheieturile parcă-s unse, nu ruginite.

Când o să-i scriu mamei ce o să se bucure (că plângea când m-a văzut... că merg schiop...).

*

Mama-Tina, la 72 de ani are părul negru. Nu și l-a vopsit niciodată. La țară...
Tata-Lecu împlinește 80 de ani, și mai merge și el (prin curte). N-a chelit deloc. Cu un păr mai alb decât zăpada.

*

Ei fac politica ziua,
ele noaptea.
[Oamenii politici conduși de neveste.]
Dragostea e oarbă.

*

[redacted] Mâncat la Chișinău AGRIS
(fructe acrișoare de care nu mai văzusem).

*

Tata conduce
dar mama hotărăște!
[cam asa e-n familii:
bărbatul e capul,
dar femeia e gâtul
care sucește capul!]

*

Moisil la o conferință despre „Influența ultrasunetelor în creșterea mazărei"... care nu se mai ter-

(86)

mina... Moisil tot fierbea în scaunul lui... Până la urmă se ridică și, cu vocea lui groasă, apăsată, zice:
– În concluzie, tovarăși, știam până acum că [redacted] fasolea este sonoră. Astăzi am aflat că mazărea e ultrasonoră!
Au râs toți. Au aplaudat. Și adunarea s-a încheiat.

*

Tot Moisil, când era vorba de comasarea catedrelor universitare, spunea:
– Propun să se unească
catedrele de geometrie, [redacted] geografie, [redacted] geofizică, [redacted] geochimie și să fie pus șef de catedră Geo Bogza.

*

Dan Brânzei, matematicianul de la Iași, la chefuri e neîntrecut în poante. De dimineața până seara.

*

– Dacă vine acuș la tine o rusoaică de-aia cu picioare lungi și fusta pân' la cur... belești

ochii cât cepele-n cap!
[Raisa mie]

*

Personalul: nici nu pornește,
și oprește iar.

*

[redacted]

*

La „Hanul lui Manuc" în București bând bere neagră cu
Victor, Sila, și Lily basarabeanca.

*

Beau până cade
nevastă-mea sub masă!

*

Cea mai bună minciună
e adevărul.

*

Cu Victor, văru-meu, vizităm expoziția de la Muzeul Literaturii: 40 de ani de la înființare
[prin grija D-nei Fluieraș].

*

Granița româno-română!
[pe Prut].

*

Fac muncă de secretariat, pierd timpul ... expedieri, scrisori, arhivă
Nu mă pot angaja în cerce-

țări grele, prelungite.
Încă!

\- Vara lui 1997
La Ambasada Americană din București: 80% bărbați [redacted] de origine română veniți din SUA își aduc soții tinere (10-20 ani diferență de vârstă) din România.
Ei cumpără tinerețe
ele viză occidentală
(și totul tacit, d'acord mutual).
Sunt nevoit să le calc și eu pe urme! (cât de curând).

*

La Chișinău m-am dus la Teatrul Național să văd o piesă de Gogol. Pe scări întâlnesc o tipă cu ecuson în piept [Tatiana Popescu], ceva organizatoare. O acostez să întreb de directorul Vutcărău de la „E. Ionesco".
\- Nu știu românește! dă din cap.
(Băi dă-l dracu!)
\- Dar numele ăsta?... îngăim.
\- Soțul, știți, e moldovean — îmi răspunde pe franțuzește.
(Bravo, nene!)

*

– Oh, îmi vine să urlll... că pleci!
scâncea basarabeanca mea.
M-a dus până la gară în Chișinău.
N-a așteptat să plece trenul, și-a
părăsit peronul.
– Nu-mi plac despărțirile... îndrugă.
N-am avut de la cine-mi lua rămas bun, și nici cui face cu mâna. Priveam în gol cuprins de amintiri când vagonul s-a urnit cu un zgomot [redacted] brusc.

*

Pe urmele lui tată-mare, Mandache, care-a ajuns cu războiul (contra rușilor) pân' la Odesa. A fost rănit în „buca curului" de o schijă a unui obuz, ne povestea el.
[Dar, pe vremea [redacted] ceea, a fi luptat împotriva rușilor era o crimă!]

*

Puiu D. mă povățuia:
– Să nu rămâi singur că te sărântești. [redacted] Însoară-te iar.

*

Stilul americanilor: se prefac că te ajută.

*

„E ca un flăcău", mă lăuda Lilia referitor la p––(!)
(De-aia am slăbit atâta!) [redacted]

– 18.07.1997
Încep să primesc scrisori numai cu <Dr. Smarandache>, <Dear Dr. Smarandache>...
parcă mă perie,
mă mângâie pe la mustăți!

*

40-45 ani. Middle life crisis.
M-a [redacted] prins, [redacted] nu se putea să nu fie!
Prevăd multe schimbări anul ăsta în viață-mi. Una bună [doctoratul terminat], alta rea (sau poate bună) [mutarea din casa nevestei].
Postul (?) Divorțul. Recăsătoria. Altă Mutare.

*

Numai la ea mi-e gândul. Mai ales noaptea. Îmi lipsește L.
Mi-a îndulcit viața cât am stat împreună. Am fost o lună de zile fericit.
Nu credeam c-o să pot iubi atâta.

*

Fac foamea. Mănânc cu reținere – să nu mă îngraș. Ba să mai slăbesc.

Înconjur de 5-6 ori complexul de locuințe din Rose Peak, [redacted] când la pas, când alergând. Uneori des-culț (contactul direct cu pământul)! Nu pun pic de alcool în gură, nici sucuri gazoase. Foarte rar carne. Puțină de tot pâine. (Un fel de dietă smarandacheană!)

*

Mi-ar conveni să trăiesc în România și să am salariul din America.

*

Primul din familia mea (lărgită) de țărani și muncitori care a absolvit o facultate, primul care termină un doctorat. Pe urmă... potopul va fi!

- 7.07 – 7.08 (1997)

Predau un curs de vară (College Algebra), mai iau niște bani. Dacă nu găsesc normă întreagă, am încurcat-o. Nu voi putea supraviețui (decât greu, greu ...)

Nevasta [redacted] (fostă) m-a obligat să mă mut. Chiria e mai scumpă (80$ în plus pe lună). Trebuie să plătesc telefonul (fără telefon nu găsesc job!).

Plus deposit-urile pentru fiecare (electricitate, telefon, apartament). M-am plâns lui Paul, șeful de [redacted] departament, că poate îmi va da 3 clase din toamnă — nu două. Mai și tutor. Mai apelez la unemployment ...

[Ca un vierme, ori milog.]

A doua tinerețe. * A doua tinerețe. [redacted] La patruzeci de ani. Și mai târziu a ... treia!

- 22.07.1997

Am scăzut la 179 lbs. În România scăzusem de la 176 la 182 lbs. (băile [redacted] terapeutice, Lily, tracasarea examenelor).

Acum [redacted] alerg dezbrăcat prin arșiță. Fac sport în prostie!

- You do a good job! mi-a rostit și-un copilaș pe bicicletă pedalând pe lângă mine.

*

Mihai îmi scrie pe [redacted] hârtie, și-o lipește pe perete lângă colivia

papagalului:
SĂ NU
UITI SĂ-I
DAI LUI
LEO
[de mâncare și apă].
Știe că eu-s ocupat de ale mele
"(și cu capu-n nori), iar ei au ple-
cat pentru o săptămână în Mun-
ții Albi (pe mine m-au dat afară,
nu mai fac parte din familie).
Am și eu obiceiul ăsta: de-a-mi
lăsa notițe (și indicații) pen-
tru mine însumi!

*

Președintele comisiei mele de doctorat,
Acad. V. Andrunachievici a decedat pe
22 iulie 1997 la respectabila vârstă
de 80 de ani.
(M-anunță din Chișinău D-na Go-
ian: la ora 5 dimineața!)

*

<"Smarandache" este un nume din fol-
clorul românesc>, spune Sabin
Tăbîrcă.
Iată ce se știe despre mine prin
Occident!
Am ajuns și... folclor
[deci înmormântat!].

*

În povestirile lui Nicolae Rusu
(Chișinău) nu se întâmplă nimic.
„Avem de trăit și mâine" (Hyperion,
1992), pe care mi-a dat-o cu auto-
graf, prezintă totuși un talentat
prozator: mai baroc, limbaj bo-
gat, exprimări normale, colorate.
Aflu despre viața basarabenilor
sub ruși: că oamenii de la țară
(neintelectuali) nu știau rusește
[„Doi de la Calcavura"], că aceeași
ideologie comunistă îi mânca și
pe ei [„Punctul"], una simțim și al-
ta zicem [„Necazuri cu educația"],
criza bărbatului (și femeii) de vârstă
mijlocie [„Suntem bărbați"], etc.
Cineva i-a aruncat cu acid sulfu-
ric pe față, săracul autorul...
Personajele plătesc cu ruble, merg la
Moscova, au prenume rusești (unele),
locuiesc familii în cămine [am vă-
zut și eu unul din ăsta în Chișinău,
am și dormit o noapte... jalnic!],
folosesc telegraful, lista de așteptat pen-
tru apartamente (cu anii!), conviețuirea
cu tot felul de străini aciuiți în Basa-
rabia pe timpul defunctei Uniuni Sovi-
etice, carte de imobil [„Garsoniera"].

*

Ce bine mă simt slab! Și fizic, și psihic. Sunt mai mobil, mai sprinten, mai tânăr, mai înveselit.

Nu mănânc mai nimic, dar beau apă pe umflatelea! E și-o zăpușeală în Arizona de crăpi de sete. Iar eu alerg cu soarele-n cap, la 'nămiaza mare, curg apele pe mine ca ududoaiele.

În weekend înfulec usturoi, ceapă. Pentru sănătate. (Să nu miros la școală.)

M-am transformat în vegetarian (pentru siluetă).

*

Pe femei le-atrag banii sau gloria bărbaților, mușchii

*

Povestirile lui Nicolae Rusu nu au sfârșit, ci se întorc în ele însele ca o cochilie de melc.

*

Din ce în ce mai puține job-uri în matematici afișate în "Notices of AMS" [redacted] și "Chronicle of Higher Education"...
(Tocmai când am luat și eu doctoratul!)

*

Opera mea există independent de mine?

*

Timpul trece, și simt că nu fac nimic. Creația stagnează.

*

Pe Internet apar [redacted] cel mai citat matematician român [spune Sorin Tăbîrcă, Bucks College, Anglia].

*

"Fără antract", de Nicolae Rusu, o broșurică de 16 pagini cu 3 mici povestiri pentru copii.

Și uite-așa mai aflu câte ceva de viața din Basarabia: «un spectacol al vieții fără antracte» [redacted], încheie autorul.

Și iar nu se [redacted] întâmplă nimic deosebit în scrierile sale.

*

Ce oameni! Ce vremuri! La începutul [redacted] secolului XIX.

"Viata minunată a lui Anton Pann", de Sergiu Dan și Romulus Dianu.

[Erudită, exactă prefața lui Marian Barbu; fabulare, aiureală postfața lui Marin Sorescu — care în eseistică e[redacted] un circar: nu știi când e serios sau când glumește, se joacă de-a și cu metaforele încât pierzi realitatea care-ar trebui să fie [redacted] rigoarea cronicii.]

Preocupați de sex, de vin, de petre-

ceri cu lăutari...
Frumos[redacted] trai!
Anton Pann dădea iama prin călu-
gărițele (cu simțurile fierbinți) de
la Mănăstirea dintr-un lemn.
(I-am vizitat Casa Memorială din
Rm. Vâlcea, care era în grija lui
Horia Nestorescu-Bălcești.)

-29.07.1997
Întinerit după slăbire (peste 20
de pounds!) — ajuns la 175 lbs.
Ca un adolescent.
Mai umblu și desculț în jurul
complexului...
La a doua tinerețe
(o să mă reînsor).

-03.08.1997
Stau ore-n șir, cu ochii pe pereți,
nefăcând nimic, sau ascultând
[redacted] muzică la casetofon,
și visez. Visez cu ochii des-
chiși. Visez întruna.
Viața mea începe să ia o întor-
sătură bruscă.

*

O disperare căutarea asta de job-uri
în SUA. Mă simt frustrat.

-05.08.1997
Mă judec cu ăștia, [redacted] department
of Economic Security. Nu vor
să-mi plătească șomaj.
Fost interogat de <u>judge</u> Carther.
M-a înregistrat pe casetă. M-a pus să
jur cu mâna dreaptă sus. Zic, doam-
nă nu pot să supraviețuiesc, ajung
la <u>shelder</u>, și după-aia nu mai mă
angajează nimeni. Dați-mi aju-
tor de șomaj pe vară. Înțelegeți-mă!

*

<u>Write down</u> formule elementare ca să
învăț terminologia în engleză.
Învăț de mă găsesc toți dracii,
noapte și zi, weekends și-n cursul săp-
tămânii pentru interviuri de job.

07.08.1997
Sunita, noua șefă la Tutoring
Center (în locul lui Kelly, promova-
tă [redacted]):
— Când am văzut numele tău,
îmi spune, „SMARAN" înseamnă
„<u>memorie</u>" în limba hindusă.
Sunita este din India.) Și-am
crezut că „DACHE" [redacted] trebuie
să-nsemne și-ăsta ceva.

*

[Pun în joc tot ce am mai bun
pentru un post].

- 08.08.1997
Învăț predarea matematicii de bază pe [redacted] fond simfonic (Schubert, Brams).

*

Suflă air conditioner-ele din greu. Găfâie. Și noaptea.
E o căldură de nu pot nici să citesc, [redacted] pot doar să transpir.

*

Lilly e gazelă. Năltuță, subțirică, pletoasă.
Mi-e drag s-o îmbrățișez.
Când iese de la baie miroase a crizanteme. (Sunt mort după ea...)

- 10.08.1997
Omenirea intră într-un tip de totalitarism american.

- 11.08.1997
Îmi place să merg cu mașina ore în șir la volan pe autostradă.
Muzică. Știri. Casete.
80 mile/h. Dacă te uiți afară, pe geam, te dor ochii.

*

Acum, după ce-am slăbit atâta, parcă-am întinerit.

Trec prin Clifton. Orășel minier, căi ferate. Abrupt loc. Miros de fum. Negruț, zare, case vechi, părăsite.
Morenci. Praf. Mine. Tunele.

La 7 seara abia în Gallup, New Mexico. Cotiturile prin munți, căldura, nesomnul din noaptea trecută mi-au dat senzație de vomă. De două ori am tras pe dreapta, m-am înecat pe dinăuntru și-am dormit în mașină (cu naumil dat pe spate). Pe urmă: [redacted] fața cu apă rece (pă mâ-n...). Credeam că nu mai ajung! Ca bolnav!

Cazat la Comfort Inn (50$ pe cameră). Și ce pat bun, lat, tare, frumos. Ah, unde e Lily?!
["Unde o fi, unde o umbla,
Pe ce buze s-o culca?
Ce [redacted] guriță o săruta?"...]

- 12.08.1997
Ah, fericire! Nu [redacted] știam ce-nseamnă!
Dansam în mașină, cântam (împreună după casetă), bocăneam în volan, strigam, îmi venea să urlu,

Treceau orele, nici nu simțeam,
HOLBROOK [redacted], Winslow, Flagstaff...
mă trezesc din vis că nu mai
am benzină [redacted] (se aprinde
becul roșu) și umplu tancul [nu [redacted]
contează prețul, scump rău]... nu
văd nimic în față, conduc ca ne-
bunul: 80-95 mile pe oră (cu coa-
da ochiului în oglinda retrovi-
zoare să nu mă prindă poliția)...
la urma urmei: și ce dacă!
În fine, visul meu de mic copil
profesor la universitate. După
interviu se pare că-s acceptat,
Aștept încă 2-3 zile ca să zic
(să aprobe main campus-ul,
din [redacted] Alburquerque).
După opt ore de condus con-
tinuu (cu trei opriri numai,
de pus benzină, băut apă, și
mers la veceu) am ajuns în Tuc-
son.

*

O fată care mă iubește cu vorba, cu
gândul, cu scrisul (Vali)
Și alta care mă iubește cu trupul,
cu brațele, cu gura (Lilia)

Pe care s-o aleg?

*

Vali despre mine:
„El nu poate iubi o ființă, el
iubește IDEEA.
El calcă peste iubirea oameni-
lor pentru a-și sluji ideile...
El nu va fi fericit pentru că nu
poate (sau nu vrea) să dăruias-
că iubire.
El este martirul evidenței sale.
Doamne, ai grijă de el! Este și
el un sufletel, un <emigrant la
infinit>, un condamnat la
NELINIȘTE, convins, pe propria-i
piele, că <Nimeni nu poate mân-
tui/de blestem/ce-i blestemat>...
(...)
Important este să luptăm pentru
ceea ce iubim,
chiar dacă o facem în zadar,
altfel cum ne-am justifica existen-
ța în această lume?
(...)
Nu pot să mă plâng! Viața mi-a
oferit ceea ce am cerut: o iu-
bire imposibilă...
(...)
Rămân la părerea-mi inițială

despre tine: ești intangibil (în toate), nu iei în seamă nimicurile (bine faci!)."
[Scrisoare din 3 iulie 1997]

– 15.08.1997
[redacted]
Detergent de vase pentru spălat rufe! (Fiindcă n-am avut).
Și-a mers de minune.

*

„Aș vrea să știu dacă ți-ai găsit job, dacă te mai doare piciorul, dacă faci divorțul, dacă mai am mult de așteptat, dacă mă iubești, dacă nu mă uiți, dacă vrei să fim împreună, dacă ai primit diploma de doctor, dacă ai mai slăbit, dacă mănânci mult, dacă faci sport, dacă ai timp liber, dacă mai scrii poezii, dacă s-au bucurat copiii că te-au văzut, dacă mai vii la Chișinău, dacă ai primit scrisoare de la mine, dacă soția ta vrea să se despartă, dacă mă dorești, dacă mă iubești!"
(Lili, Notă din 12 iulie 1997)

*

Stau ca pe ace până la decizia finală (a <u>main</u> campus-ului din Albuquerque).

*

„Dacă ai trăit o viață și n-ai iubit pe nimeni — socoate că n-ai trăit, ci ai existat ca un putregai, fără scop. Căci numai iubirea creează frumosul, pune în mișcare mecanismele vieții (...) Numai pentru Ea are rost să trăiești, să creezi, și să mori."
(Lili, Notă din 17 iulie 1997)

PENTRU TINE

„Eu sunt o zi, tu ești un soare.
Tu ești un fluture, eu — o floare.
Eu sunt o noapte, tu — un zeu.
Iubitul meu.

Eu sunt a Cerului cântare,
Tu a Pământului suflare.
Eu sunt departe, tu — pe loc,
Săracul Doc.

Tu ești o mare, eu un mal.
Eu o sclipire, tu — cristal.
Tu ești poet, eu — poezie.
Ce să mai fie?

De mă iubești la nebunie,
De-ți sunt a vieții „tragedie",
Nu mă lăsa în lume mult
C-o să te uit.

Căci nu mă încălzeste tare
A tare scrisoare-n depărtare,
Ci bratul tău ce de mijloc
Mă ia cu foc.
Vin' să-mi alungi singurătatea,
Să mă alinti ca altă dată.
Căci ții tu minte cum la mare
Ne iubeam tare.
Mi-ai zis de multe ori în seară
C-o să mă duci în lumea rară
Și-o să mă faci a ta nevastă
Și o să-ți fiu mâna cea dreaptă.
De-o fi a Domnului 'nvoire
Și-a noastră dragoste — Iubire,
Ne vom îmbrătisa mereu
Pân' la al vieții apogeu.
Nu sunt poet, ci sunt descântec
Și-aduc amorul, nu prin cântec,
Ci prin divina răsuflare
La cel de moare.
De ai trecut prin viata mare
Și n-ai iubit tu nici o floare
Iubește spre apusul vieții
Întoarce-ți anii tinereții.

*

De-o să mă lasi
Să-ți pară rău.
Să te blesteme Dumnezeu.
Să mori fără a ști vreodată
Ce-nseamnă dragostea de fată.

Mi-au venit și ți le-am scris
Tot pe rând ca într-un vis.
Într-o noapte-ntunecată
Cu o ploaie răcoroasă.

N-am scris poezii vreodată
Și nici n-am cântat în vers.
Sunt acum înnamorată
De nici nu știu cum să ies.

De-oi mai fi
Și-oi mai scri
Tot la tine
M-oi gândi.

Înconjoară cu al tău brat
Mijlocu-mi subtire,
Și sărută-mă pe buze
Pân' la nesimtire.
Ca apoi din nesimtire
Să mă urc în ceruri.
Și zburând printre luceferi
Să gust dulceața mierii.
Lângă tine o să-mi pară
Ziua mai frumoasă.
Și-o să-ți luminez într-una
Soarta nemiloasă.
Ducă vrei să zbori alături
Prinde-a mea gândire.
N-o lăsa să se scufunde
În amare țărmuri.

Dar de s-o-ntâmpla căderea
Să se rupă cerul,
Contopi-ne-va Pământul
În a sale neguri."
(Lili, 22-23 iulie 1997)

- 16.08.1997
Asta, Fănuș (Neagu), mă privește din poză gras ca un porc. Cu gușă de curcan.
Ce pomană pe ei! Fac „Școala de Literatură" ca să iese „scriitori" (eu știu că un scriitor e [redacted] înnăscut, și mai puțin format; Eminescu n-a urmat vreo școală de literatură ca să devină un geniu).
Plătiți [redacted] să scrie, indiferent ce tâmpenii, partidul i-a răsfățat pe unii și cotonogit pe alții.
De când mă știu am greutăți la publicat. Exemplarele tipărite le distribui cu dificultate și cheltuieli. Am avut parte numai de editori șnapani, hrăpăreți.

*

„AMERICA! AMERICA!" de Gabriel Stănescu, 1994, Sibiu.
Curajos. Exact. Onest. Realist.
„America nu este ceea ce vă închipuiți boieri dumneavoastră
După ce ați petrecut trei săptămâni sau trei luni
De vacanță pe spinarea Greyhound-ului:
America e altceva e cu totul altceva și a fost
Dintotdeauna altceva: Atlantidă a atâtor
Speranțe puse pe fugă de violența reclamelor luminoase
Și de teama că vei sfârși într-o zi singur absolut singur
Într-un parc pe o bancă și de obsesia
Morții lente a morții zilnice cu care vin notele de plată:
America cimitirelor fără cruci –
Doar câteva buchete artificiale deasupra capului
În loc de puțină eternitate: America babilon al tuturor
Graiurilor pământului vorbite în același timp:
America zecilor de mii de emigranți vânturându-se zilnic
Prin vămile Nordului și Sudului: America homeless-ilor
Scormind după hrană în coșurile de gunoi
Ale marilor metropole: America celor care
Visează să câștige milionul dar care
Adorm sub efectul tranchilizant al pilulelor antistress:
America amerindienilor din rezervații pe care
I-am căutat o zi întreagă fără să-i găsim

America lui Gregory Corso și a lui
Jack Kerouac
Și a lui Carl Solomon care s-a supus
de bună-voie
Șocurilor electrice: America atâtor
intelectuali
Dezamăgiți din universități: America
[redacted] gangsterilor lui
Al Capone din Chicago-ul anilor 20
Și America traficanților și consuma-
torilor de marijuana
Înmulțindu-se în progresie geometrică:
America caselor pe roți și a rotilor
caravanelor
Primilor coloniști mărșăluind spre
Vestul miraculos:
America celor care trăiesc de pe o zi pe
alta
De la o chenzină la alta: America
celor care-și pierd [redacted]
Slujba trezindu-se în stradă cu mobile
cu tot:
America ucigașilor de profesie și a
sinucigașilor
Din preaiubire: America azilelor de
bătrâni putind a urină
Și zâmbetul fals al infirmierei în
orele de vizită
Și grimasa secretarei așternându-ți
numele
Pe mereu alte și alte liste de

așteptare: America
Lesbienelor și homosexualilor demonstrând
Laolaltă în scuarul din fața Casei Albe;
America din coșmarele subpământene ale
bolnavilor de AIDS:
America femeilor gonflabile 100% made USA
Cu care poți să ai sex 24 de ore din 24
(satisfacție
Garantată): America scaunului electric
Și America fariseismului politicienilor
vorbind
La TV despre viitorul Americii: America
tuturor umilințelor
Și a tuturor deziluziilor și America
Celor cincizeci de steluțe albastre ale
speranței
Fluturând sub umbra privată a cactușilor
Din Tucson, Arizona: America din
scrisorile emigranților
Și America din cuvintele celor rămași
acasă:
America cimitirelor de mașini în care
își face culcuș moartea
Și America hoților de mașini noi-nouțe
tocmai bune
Pentru a fi oferite lui Iisus salvatorul
când va să vină:
America începutului și sfârșitului lumii
din falsele
Viziuni ale falșilor profeți: America

viiturilor
Și America americanilor nativi
exterminați cu sutele
De mii în numele civilizației ce se
întinde acum ca o râie
Pe corpul unui muribund: America
gândacilor de bucătărie
Și a gândacilor umani: America
sutelor de copii abandonați
Ori răpiți zilnic și America sutelor
de societăți de consolare
Pentru părinții fără copii: America
năpăstuiților lumii
În căutarea de noi stăpâni: America
fermierului
Sărac pășind prin clisa roșiatică în
lungul sezon al
Ploilor: America hoților de lux călătorind în limuzine
De lux ori înotând în zornăitul de
chei al visteriilor
Publice și America escrocilor de rând
plătind în locul altora
Oalele sparte: America celor 4,25 de
dolari pe oră
Și a celor 42 de dolari pe oră și
a celor 420 de dolari pe oră:
America datornicilor și a celor
care dau pe datorie:
America celor 52 de week-end-uri
lucrătoare:

America sindicatelor fără sindicate și America milionarilor
Fără scrupule: America caselor de lemn
și a celor fără case:
America bărbatului singur înfulecând
un hamburger
Cu brânză într-un restaurant din
Macon, Georgia:
America de promisiuni iluzorii ale
democraților
Dinaintea alegerilor: America sărăciei
și a îndestulării:
America Manhattan-ului amenințând
cu explozia
Bursei dolarului în Atlantic: America din visul libertății
Lui Martin Luther King și cealaltă
Americă răsărind
Din ceața prafului de pușcă a taberelor
de antrenament FBI
Și America lui John Lenon făcând
dragoste cu Ioko Ono
În infernul muzical al cocainei
sale zilnice
(...)
America! America! am strigat și
noi încordându-ne
Toate simțurile până într-o zi când
am înțeles
Că America nu mai este America..."

– 19.08.1997
Risc și m-aventurez mutându-mă în alt stat (New Mexico), mai sărac probabil ca Arizona. University of New Mexico îmi oferă un job la campusul din Gallup, orășel de 20000 locuitori, mic, întins printre dealuri pietroase, lângă Rezervația de Indieni Navajo.

N-a venit aprobarea de la main campus (Albuquerque), dar eu sunt primul (pe listă) dintre candidați.

Am venit să semnez [redacted] oferta — și tot aștept cu frica-n sân contractul.

Zece ore condus pe I10 Est, I25 Nord, I40 Vest (am schimbat traseul: Tucson, Las Cruces, Albuquerque, Gallup), 670 mile.

Ce fain merg tinerii la volan! Cu piciorul stâng scos pe geam, ca un arac negru... Parcă fluierând! După Las Cruces control de frontieră (mulți mexicani intră ilegal).

La Mountain Lake pun iar benzină, controlez presiunea la roți (40 PSI în loc de 35 PSI, din cauza căldurii și-a [redacted] distanței prea [redacted] lungi parcurse), iar [redacted] intrarea la WC se deschide cu un cod, pe care mi-l spune vânzătorul: 8984). [redacted] Înfulec sandwitch-ul (pâine prăjită, ou tare în tigaie, și-o [redacted] felie de roșie) preparat de (acasă) mine. Beau apă rece — și ce bună e!

[Asta-i viața americanului, mutându-se frecvent dintr-un loc într-altul, parcurgând sute de mile, vânzându-și lucrurile și cumpărând altele la noua destinație.]

*

Simt că nu mai am nici un pic de talent să scriu! [redacted]

– 22.08.1997
Smarandache pribeagul. Smarandache emigrantul. Smarandache. Nenorocitul. Singur. Singur pe lume. Fără nici un prieten. Fără familie. Plecat în alt stat. Cu UHAUL-ul. Iată-mă și șofer de truck! Roșu cu alb. Încărcat cu zdrențele mele,

Transportul costă mai mult decât valoarea lor. Ah ce mi-ar fi plăcut să fi avut și eu liniște. Să stau acasă și să scriu în România (ca absolvent ai "Școlii de literatură Eminescu" — dă' noroc chior pe ei!).
Când o să mă stabilesc odată?
Smarandache pribeagul.
— N-am condus truck până acum, mă plâng funcționarului.
— It's time to learn, zâmbește.
După ce că e așa mare, am legată și mașina mea în spate pe un trailer. Toată „averea" mea după șapte ani de America!
Șofer de tir, de-ai de Gică.
(Săracii oameni mutându-se dintr-un loc în altul, negăsindu-și locul.)
Se-apasă mai greu pe frână, și stopează pe distanță mai lungă.
La mila 248 spre Flagstaff apa la radiator se supraîncălzește. Engine apare scris pe bord. Trag pe dreapta. Mă zguduie vehiculele celelalte trecând pe lângă mine! Las motorul să meargă 20 minute (în parcare) și-o iau la drum din nou.
Gâfâie truck-urile urcând pe coaste.
La mila 250 aidoma.
Abia la unu noaptea-s în Gallup, când picotind de somn scot truck-ul pe margine și mă culc în cabină.

FLORENTIN SMARANDACHE

Jurnal de emigrant

XXVII